

Opsporing og identifikation af familiemedlemmer i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

2. udgave

DEL
2

PRAKTISK VEJLEDNING OM FAMILIEOPSPORING

Del II – Opsporing og identifikation af familiemedlemmer i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

April 2025

Ansvarsfraskrivelse

Denne vejledning er udarbejdet med forbehold af princippet om, at kun Den Europæiske Unions Domstol kan give en autoritativ fortolkning af EU-retten.

Afgørelsen om at tildele eller nægte international beskyttelse bør aldrig være baseret på resultaterne af EU-myndighedernes familieopsporingsindsats.

Den 19. januar 2022 blev Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) til Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA). Alle henvisninger til EASO og EASO-produkter og -organer bør forstås som henvisninger til EUAA.

Redaktionen afsluttet i februar 2025

Hverken Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) eller personer, der handler på vegne af EUAA, er ansvarlige for, hvorledes oplysningerne i det følgende anvendes.

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2026

Print ISBN 978-92-9418-281-4 doi:10.2847/4549366 BZ-01-25-005-DA-C

PDF ISBN 978-92-9418-280-7 doi:10.2847/2982131 BZ-01-25-005-DA-N

© Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA), 2026

Eftertryk tilladt med kildeangivelse

Ved enhver anvendelse eller gengivelse af elementer, der ikke ejes af EUAA, kan det være nødvendigt at indhente tilladelse direkte fra de respektive rettighedshavere. EUAA har ikke ophavsretten i forbindelse med følgende elementer:

— forsideillustration lolloj © AdobeStock

Indhold

Liste over forkortelser	5
Retlige rammer	6
Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	6
Nye elementer i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	7
Forebyggelse af sekundær bevægelse	8
Den familiemæssige tilknytnings plads og betydning under ansvarskriterierne	9
Proceduren for fastlæggelse af ansvar i forordningen om asyl- og migrationsforvaltning	9
Ansøgerens familiemæssige tilknytning i EU	10
Afhængighedsklausulen (artikel 34)	13
Diskretionære klausuler (artikel 35)	14
Frister for fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt	15
Forpligtelser i forbindelse med familieopsporingsproceduren i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	18
Formidling af oplysninger	18
Muligheder for familieopsporing	18
Familieopsporingsorganisationer	18
Proceduren og den personlige samtale	18
Bistand til ansøgeren i dialogen med familieopsporingsorganisationer	19
Juridisk rådgivning	19
Prioritering	21
Fokus og opmærksomhed på familiesammenføringsprocedurer	21
Tidlig påvisning og henvisning	21
Prioritering af sager om familiesammenføring i begge EU+-lande	21
Samarbejde mellem enheder i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, myndigheder og organisationer	22
Proaktiv indsats fra informationsformidlere, sagsbehandlere, repræsentanter og ansøgere	23
Sikring af tilstrækkelige ressourcer inden for enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	23
Trinvis tilrettelæggelse af proceduren for familieopsporing	26
1. Screening	27

Indikatorer for familiemedlemmers tilstedeværelse i EU+-landene	27
Øjeblikkelig henvisning til passende procedure	28
2. Registrering	29
Opmærksomhed på frister	29
Identifikation af en ansøgers potentielle familiemedlemmer i EU+-landene	30
Oplysning om ansøgerens rettigheder og forpligtelser	30
Mulighed for at afholde samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	31
Famileopsporingsskema	31
3. Henvisning til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	37
4. Fastlæggelse af ansvar	38
Screening af sager efter prioritet	39
Gennemgå de tilgængelige oplysninger	39
Fastlæggelse af de næste skridt	41
Tilrettelæggelse af den personlige samtale (i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)	41
Fremsendelse af anmodninger om oplysninger med henblik på at opspore og identificere familiemedlemmer eller afhængige personer	45
Prioritering i det anmodede EU+-land	47
Resultatet af proceduren	48
Interessenter i forbindelse med familieopsporing og deres rolle i proceduren	49
Famileopsporingsskema i EU+-landene	56

Liste over forkortelser

Forkortelse	Definition
Dublin III-forordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning)
enhed i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	EU+-landets myndighed (den pågældende enhed) med ansvar for at gennemføre proceduren til fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse i henhold til artikel 52 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
EUAA	Den Europæiske Unions Asylagentur
EU+-landene	Den Europæiske Unions medlemsstater og de associerede Schengenlande Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz
forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin III-forordningen)
forordningen om asylproceduren	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU
medlemsstater	Den Europæiske Unions medlemsstater
NGO	ikkestatslig organisation

Retlige rammer

Dette er del II af EUAA's praktiske vejledning om familieopsporing.

Før du læser denne vejledning, anbefales det, at du læser [Del I: Principper og praksis for familieopsporing i EU+- og tredjelande](#). I del I forklares begrebet familieopsporing, de vejledende principper og den generelle praksis for familieopsporing i EU+- og tredjelande. Den omhandler også terminologi og definitioner og giver en oversigt over de gældende retlige rammer.

Del II fokuserer på familieopsporing i forbindelse med fastlæggelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for at behandle en ansøgning om international beskyttelse. I denne del forklares den procedure for fastlæggelse af ansvar, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1351 (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) ⁽¹⁾, de forpligtelser, der er forbundet med familieopsporing, og den trinvis tilrettelæggelse af proceduren for opsporing af familiemedlemmer til en ansøger, der befinder sig i et EU+-land.

De principper, der er beskrevet i del I (respekt for familieliv, proceduremæssige garantier, prioriteret hensyntagen til barnets tarv, og aktivt at undersøge mulighederne for familiesammenføring), bør respekteres, når der foretages familieopsporing. Dette kapitel fokuserer på beskrivelsen af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har til formål at finde en balance mellem klare regler om overtagelse af ansvaret for migrationsstyring og sikring af solidaritet mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og de associerede Schengenlande Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz (EU+-landene) for at støtte de lande, der står over for et uforholdsmæssigt stort pres. Med henblik herpå fastsætter forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring en fælles ramme for migrationsstyring.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring opstiller en permanent solidaritetsramme, der fastsætter de skridt, der er nødvendige for at sikre, at EU-landene ⁽²⁾ modtager de nødvendige solidaritetsforanstaltninger. Hvert EU-land kan vælge den form for solidaritet, som de er villige til at yde, det være sig omfordeling af ansøgere eller modtagere af international beskyttelse, finansielle bidrag, eller såkaldte "ansvarskompensationer" for at overtage behandlingen af ansøgninger. Solidaritetsmekanismen er ikke omfattet af denne publikation.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsætter klare regler vedrørende ansvaret for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Personer, der ønsker at ansøge om international beskyttelse, skal registrere deres ansøgning i det første

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1351](#) af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024).

⁽²⁾ Danmark og de associerede Schengenlande er ikke bundet af bestemmelserne vedrørende solidaritetsforanstaltningerne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

indrejseland, og de skal forblive i det pågældende land, indtil der er truffet afgørelse om ansvar. Det EU+-land, hvor ansøgningen er registreret, kan sende en anmodning om overtagelse af behandlingen af ansøgningen til et andet EU+-land, der anses for ansvarligt på grundlag af kriterierne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. I denne vejledning kaldes det land, der sender anmodningen, "det anmodende EU+-land". Det land, der modtager anmodningen, kaldes "det anmodede EU+-land".

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring erstatter forordning (EU) nr. 604/2013 (Dublin III-forordningen) ⁽³⁾. Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring rummer nogle nye elementer i forhold til proceduren, som har til formål at styrke familiekriterierne og gennemførelsen af familierelaterede bestemmelser.

Bestemmelserne i den nye forordning betyder, at ansøgerne vil være mindre tilbøjelige til at indlade sig på sekundær bevægelse. Dette skyldes en hurtigere og mere effektiv procedure, fokus på familiemæssig tilknytning og prioritering og flere oplysninger om kriterier, familiemæssig tilknytning, retten til juridisk rådgivning og konsekvenserne af at forsvinde.

Nye elementer i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indfører en forpligtelse til:

- at give prioritet til sager om familiesammenføring i både det anmodende og det anmodede EU+-land
- for myndighederne og ansøgerne om international beskyttelse – at udfylde familieopsporingsskemaet i overensstemmelse med artikel 22 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring
- for myndighederne i EU+-landene – at give ansøgere omfattende oplysninger
- for myndighederne i EU+-landene – at afholde en personlig samtale med personer, der ansøger om international beskyttelse, for at lette fastlæggelsen af det ansvarlige EU+-land (samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring).

Den indfører også:

- muligheden for at inddrage familieopspøringsorganisationer i både det anmodende og det anmodede EU+-land
- ansøgerens ret til at anmode om juridisk rådgivning i forbindelse med overtagelsesproceduren
- nye kriterier for eksamensbeviser og kvalifikationer.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) nr. 604/2013](#) af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (omarbejdning) (EUT L 180 af 29.6.2013).

Forebyggelse af sekundær bevægelse

Prioriteringen af familiesammenføringssager og forenklingen af tilbagetagelsesprocedurerne, som gør det muligt for EU+-landene at lægge større vægt på familieopsporing, jf. forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, har til formål at forebygge sekundær bevægelse. Proceduren sikrer, at ansøgere kan sammenføres med deres familiemedlem eller afhængige person så hurtigt som muligt uden at vente unødigt længe på resultatet eller overførslen. Målsætningen om at identificere potentielle familiemedlemmer i EU+-landene allerede ved indrejsen på området er et vigtigt skridt i familieopsporingen. Dette sikrer, at retten til familieliv kan udøves, og vil gøre det muligt for ansøgere lovligt at finde sammen med deres familiemedlemmer gennem en effektiv procedure.

Eurodacforordningen, der opretter en interoperabel asyl- og migrationsdatabase til støtte for asylsystemet, bidrager endvidere til gennemførelsen af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Eurodacdatabasen kommer til at indeholde fingeraftryk og ansigtsbilleder, identitetsoplysninger og kopier af identitets- eller rejsedokumenter for ansøgere om international beskyttelse. De oplysninger, der findes i Eurodac, vil gøre det muligt hurtigt at fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt. Den omarbejdede Eurodacforordning har sammen med de styrkede regler under forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring til formål at forebygge og modvirke sekundær bevægelse af ansøgere om international beskyttelse.

Eurodacsystemet

Et af formålene med Eurodac er for det første at støtte gennemførelsen af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og effektivt at påvise sekundær bevægelse inden for EU ⁽⁴⁾. Eurodac vil til dette formål gøre det muligt at sammenligne en persons fingeraftryk for at identificere vedkommendes status (f.eks. om vedkommende er ansøger om international beskyttelse eller er blevet tildelt international beskyttelse af et EU+-land). Når der foretages en søgning i Eurodac, vil søgeresultatet også vise, hvilket EU+-land der er ansvarligt for at behandle personens ansøgning, forudsat at fastlæggelsen af ansvar blev foretaget.

Eurodac vil også gøre det muligt at tælle ansøgere (i stedet for ansøgninger). Det vil forbinde datasæt, der tilhører den samme person, hvilket gør det lettere at fastslå antallet af ansøgere i EU+-landene og påvise sekundær bevægelse.

Der skal også tages fingeraftryk af børn over seks år. Hvis barnet ledsages, bør et familiemedlem være til stede, når deres biometriske data optages. Hvis barnet er uledsaget, bør repræsentanten/værgen eller en uddannet person, der er i stand til at varetage barnets tarv, være til stede, når der optages biometriske data.

⁽⁴⁾ Betragtning 4 til Eurodacforordningen.

Den familiemæssige tilknytnings plads og betydning under ansvarskriterierne

Eksistensen af familiemæssig tilknytning for en ansøger i et EU+-land var altid det første kriterium, der skulle undersøges i proceduren i henhold til Dublin III-forordningen (Dublinproceduren). Dette princip er uændret i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og styrkes af flere foranstaltninger. Disse foranstaltninger er fastsat i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring for at tackle udfordringerne ved anvendelsen af Dublinproceduren. De tre største udfordringer er:

- familiemæssig tilknytning forbliver uidentificeret
- utilstrækkelige oplysninger om familiemedlemmet
- manglende tid til at undersøge sagen tilstrækkeligt.

For at styrke betydningen af familieband er EU+-landene nu forpligtet til at gøre en større indsats for at opspore og identificere en ansøgers familiemedlemmer på EU+-området ved ankomsten til EU+-landenes område. Dette vil bidrage til at undgå situationer, hvor familiemæssig tilknytning forbliver uidentificeret.

Et effektivt redskab til tidlig indsamling af oplysninger er [familieopsporingsskemaet](#), som ansøgeren skal udfylde så hurtigt som muligt og senest på tidspunktet for samtalen for at fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt for at behandle en ansøgning om international beskyttelse. Dette vil sikre, at de indledende oplysninger om familiemæssig tilknytning står til rådighed for myndighederne med henblik på nærmere undersøgelse under samtalen.

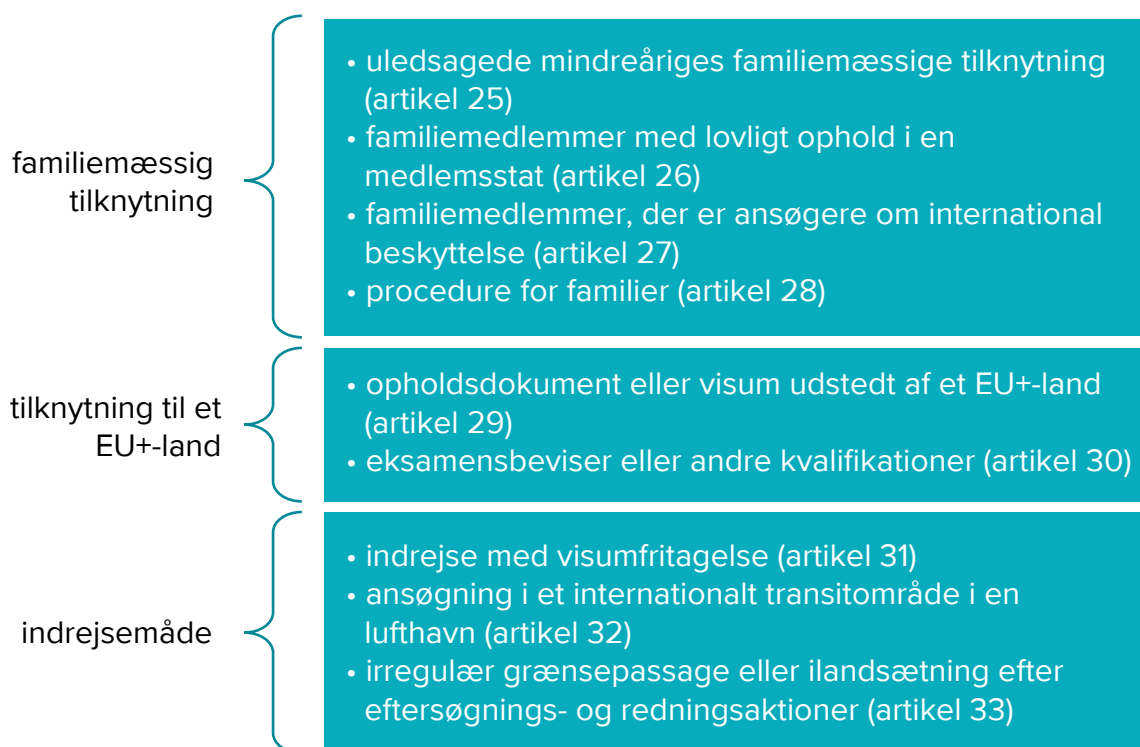
Medlemsstaterne bør give prioritet til potentielle familiesager for at sikre, at der er tilstrækkelig tid til at undersøge omstændighederne i sådanne sager. Hvis en sag påtegnes som prioriteret, kan sagsbehandlerne allerede begynde at undersøge en persons familiemæssige tilknytning, eller opsporingsskemaet kan kontaktes (se [del I, afsnit 4.2. Tekniske værktøjer til familieopsporing](#)).

Proceduren for fastlæggelse af ansvar i forordningen om asyl- og migrationsforvaltning

Del III i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsætter kriterierne og mekanismerne til at fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Proceduren sikrer, at en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller statsløs, behandles af et enkelt EU+-land. Det ansvarlige EU+-land fastlægges på grundlag af kriterierne i del III, kapitel II, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Kriterierne er opstillet i hierarkisk rækkefølge og er beskrevet nærmere i figur 1.

Figur 1. Kriterierne i henhold til forordningen om asyl- og migrationsforvaltning for fastlæggelse af ansvar i hierarkisk rækkefølge

I tilfælde af sårbare personer eller af tvingende årsager kan kapitel III i del III i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring finde anvendelse i henhold til følgende artikler:

- afhængige personer (artikel 34)
- diskretionære klausuler (artikel 35).

Når en person ansøger om international beskyttelse for første gang, skal familiekriterierne vurderes først. Hvis personen ikke har familiemedlemmer i EU+-landene, undersøges det næste kriterium.

Ansøgerens familiemæssige tilknytning i EU

Ved fastlæggelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der registreres for første gang, er det første kriterium, der bør undersøges, relateret til ansøgerens potentielle familiemæssige tilknytning.

Figur 2. Det første vurderingskriterium i kapitel II: familiemæssig tilknytning

Familiemæssig tilknytning

Uledsagede mindreårige (artikel 25)

- Det EU+-land, hvor familiemedlemmet eller en søsken til et uledsaget barn befinder sig lovligt, bør være den ansvarlige medlemsstat.
- Det EU+-land, hvor det uledsagede barns slægtning befinder sig lovligt, bør være den ansvarlige medlemsstat.
- Hvis det uledsagede barn har familiemedlemmer, søskende eller slægtninge, der befinder sig lovligt i mere end ét EU+-land, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der er i barnets tarv.
- Hvis et uledsaget barn ikke har et familiemedlem, en søsken eller en slægtning, der befinder sig lovligt i EU+, bør det land, hvor deres ansøgning først registreres, være det land, der er ansvarligt, medmindre dette ikke er i barnets tarv.

Familiemedlemmer med lovligt ophold i en medlemsstat (artikel 26)

- Det EU+-land, hvor ansøgerens familiemedlem opholder sig (enten som en person med international beskyttelse eller som fastboende udlænding), er ansvarligt, hvis begge parter skriftligt har givet deres samtykke.
- Det EU+-land, hvor familiemedlemmet (som er blevet statsborger i en medlemsstat efter ophold som en person med international beskyttelse i den pågældende medlemsstat) er bosiddende, bør være det ansvarlige land, hvis begge parter skriftligt har givet deres samtykke.

Familiemedlemmer, som er ansøgere (artikel 27)

Det EU+-land, hvor familiemedlemmet til en ansøger, der har ansøgt om international beskyttelse i en medlemsstat, opholder sig, og hvor der endnu ikke er truffet realitetsafgørelse, er ansvarligt, hvis begge parter skriftligt har givet deres samtykke hertil.

Relateret EUAA-publikation

Vurderingen af barnets tarv er en kompleks procedure, der involverer flere interessenter og kræver samarbejde. En generel oversigt over vurderingen af barnets tarv i asylproceduren findes i EASO, [Praktisk vejledning om barnets tarv i asylprocedurer](#), 2019. Denne vejledning vil blive ajourført i 2025 og vil omfatte aspekter af vurderingen af barnets tarv i familieprocedurerne i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Hvorfor kræves der ikke samtykke til familiesammenføring i sager vedrørende børn?

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kræver ikke, at uledsagede børn giver deres samtykke til familiesammenføring.

Selv om der ikke kræves et formelt samtykke fra barnet, bør vurderingen af barnets tarv altid omfatte barnets synspunkter. Myndighederne bør altid spørge barnet, om det er villigt til at blive sammenført med et familiemedlem, en søsken eller en slægtning. Myndighederne bør tage hensyn til barnets synspunkter i overensstemmelse med dets alder, modenhed og eventuelle risici for barnets sikkerhed, tryghed eller trivsel.

Hvis barnet eller dets forælder/forældre, søsken(de) eller slægtning(e) ikke ønsker sammenføring, bør dette ikke nødvendigvis udelukke familiesammenføring, da det stadig kan være i barnets tarv. Det er imidlertid vigtigt at huske, at barnets manglende villighed med hensyn til sammenføring kan føre til manglende samarbejde fra barnets side eller en risiko for, at det forsvinder. Sammenføring må ikke finde sted, når det er bevist, at det ikke ville være i barnets tarv.

Hvis barnet har en forælder og en slægtning, der befinder sig i et EU+-land, bør forholdet til forælderen undersøges først, inden der tages stilling til sammenføring med slægtingen. Hvis sammenføringen med slægtingen indledes, bør anmodningen indeholde en begrundelse for, hvorfor det ikke var i barnets tarv at blive sammenført med forælderen. Afgørelsen bør altid træffes på grundlag af barnets tarv.

Hvis ansøgeren er voksen og har et familiemedlem i et EU+-land, kan de sammenføres, forudsat at begge parter giver deres skriftlige samtykke hertil.

Hensyn knyttet til samtykket

Det skriftlige samtykke fra den voksne ansøger og familiemedlemmet til familiesammenføring er et formelt krav, når der fremsættes en anmodning om overtagelse baseret på familiemæssige grunde. Uden dette samtykke underskrevet af personer, der handler i deres fulde rets- og handleevne, kan de pågældende ikke sammenføres. Samtykke til sammenføring er påkrævet, for at myndighederne i EU+-landene kan beskytte personer mod at blive sammenført mod deres vilje.

Ansøgere bør oplyses om det formelle krav om skriftligt samtykke til familiesammenføring. De bør oplyses om, at et sådant samtykke kun bør gives, hvis de ønsker at blive sammenført med familiemedlemmet. Samtykket bør aldrig være tvunget (f.eks. af et familiemedlem), det er frivilligt og kan til enhver tid trækkes tilbage.

Hvis ansøgeren eller familiemedlemmet ikke ønsker sammenføring, bør de ikke give deres skriftlige samtykke. Hvis de har givet det, bør de trække det tilbage. Personerne kan vælge at oplyse myndighederne om, hvorfor de ikke ønsker sammenføring. Disse oplysninger bør altid behandles fortroligt. Hvis personen f.eks. ikke er villig til at blive sammenført, fordi vedkommende var offer for vold i hjemmet eller misbrug fra familiemedlemmets side, kan personen, hvis dette indberettes til myndighederne, fremover være bedre beskyttet mod enhver kontakt fra familiemedlemmets side.

Kriterierne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kan knytte personen til et EU+-land, hvis vedkommende har fået udstedt dokumenter af et EU+-land, eller hvis vedkommende er rejst ind i EU+-området gennem et andet EU+-land. I tilfælde, hvor ingen af de andre kriterier i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring knytter personen til et EU+-land, vil det første EU+-land, hvor ansøgningen blev registreret, være ansvarligt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette er tilfældet, medmindre afhængighedsklausulen finder anvendelse, eller EU+-landet anvender en af de diskretionære klausuler.

Afhængighedsklausulen (artikel 34)

Eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og en anden person (barn, søsken eller forælder) er også et bindende ansvarskriterium i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. I henhold til denne klausul kan ansøgeren sammenføres med eller forblive sammen med en person, hvis hjælp ansøgeren er afhængig af.

Det skal understreges, at flere betingelser skal være opfyldt, for at afhængighedsklausulen kan finde anvendelse.

1. Den pågældende person (ansøgeren eller ansøgerens barn, søsken eller forælder) skal befinde sig i en sårbar situation på grund af én af følgende grunde:
 - graviditet
 - et nyfødt barn
 - alvorlig psykisk sygdom
 - alvorlig fysisk sygdom
 - alvorligt handicap
 - alvorligt psykisk traume
 - alderdom.
2. Ansøgerens barn, søsken eller forælder skal have lovligt ophold i et af EU+-landene.
3. Det skal bevises, at ansøgeren eller barnet, den pågældende søsken eller forælderen faktisk er afhængig af den anden persons hjælp.
4. Den familiemæssige tilknytning (barn, søsken eller forælder) mellem personerne bør have eksisteret, før ansøgeren ankom til EU+-landene.
5. Personen skal kunne tage sig af den afhængige person.

6. Begge personer skal give deres skriftlige samtykke til familiesammenføring og/eller deres fortsatte samvær.

Hvis f.eks. ansøgerens mor på grund af alderdom og dårligt helbred er afhængig af ansøgerens hjælp, skal ansøgeren og moren bevise, at der er et afhængighedsforhold. Myndighederne vil også vurdere, om der ikke er en anden person, der ville kunne hjælpe ansøgerens mor. De undersøger også, hvem der hjalp ansøgerens mor inden ansøgerens ankomst til EU+-landet, og hvorfor en sådan hjælp ikke længere kan ydes.

Ved artikel 34, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter vedrørende afhængige personer. Disse delegerede retsakter kan vedrøre:

- hvilke elementer der bør tages hensyn til for at vurdere afhængighedsforholdet
- kriterierne for at fastslå, om der er en familiemæssig tilknytning
- kriterierne for at vurdere den pågældende persons evne til at tage sig af den afhængige person
- hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt for den pågældende person at rejse inden for en betydelig tidshorisont.

Diskretionære klausuler (artikel 35)

Et EU+-land kan beslutte at behandle en ansøgning om international beskyttelse, selv om det pågældende EU+-land ikke er ansvarligt i henhold til kriterierne. Anvendelsen af denne klausul er op til EU+-landet i overensstemmelse med artikel 35, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Erfaringerne med gennemførelsen af den tilsvarende bestemmelse i Dublin III-forordningens artikel 17, stk. 1, viser i praksis, at suverænitetseklausulen ofte blev anvendt i tilfælde, hvor overførslen af ansøgeren ville have ført til adskillelse af familien. Artikel 35, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ville også gøre det muligt for EU+-lande at anvende denne bestemmelse til at holde familier sammen.

Artikel 35, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring tillader også afvigelser fra forordningens standardkriterier. Denne bestemmelse bidrager til at sammenføre familierelationer af humanitære årsager baseret på meningsfuld tilknytning i familiemæssig, social eller kulturel forstand. I så fald kan et EU+-land anmode et andet EU+-land om at behandle personens ansøgning, selv om det andet EU+-land ikke er det ansvarlige land.

I praksis betyder dette f.eks., at der kan indledes familiesammenføring med en anden relation, forudsat at begge parter giver deres samtykke hertil, selv om en ansøger ikke har familiemedlemmer i EU+-landene, eller selv om vedkommende ikke har et afhængighedsforhold til sit barn, sin søsken eller sin forælder. Dette kan f.eks. vedrøre familierelationer, der ikke er omfattet af bestemmelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Dette er imidlertid ikke baseret på nogen bindende ansvarskriterier, og det anmodede EU+-land er derfor ikke forpligtet til at acceptere anmodningen. Det er op til det

anmodede EU+-land at acceptere eller afvise en anmodning fremsat på dette grundlag. EU+-landet skal dog angive årsagerne til, at anmodningen ikke accepteres.

Frister for fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt

I forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsættes der strenge frister for fastlæggelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt. Dette er for at sikre, at ansøgeren har hurtig og effektiv adgang til asylproceduren.

Fastlæggelsen af ansvaret indledes, når anmodningen om international beskyttelse registreres første gang i EU+-landet. Med registreringen begynder fristen for at sende en anmodning til det ansvarlige EU+-land at løbe. Hvis ansøgeren har familiemedlemmer i EU+-området, bør der sendes en anmodning om overtagelse hurtigst muligt, men senest to måneder efter registreringen. EU+-landene skal give prioritet til sager om familiesammenføring.

Hvis et EU+-land ikke overholder fristen, bliver det ansvarligt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre ansøgeren er et uledsaget barn.

Hensyn knyttet til registreringen

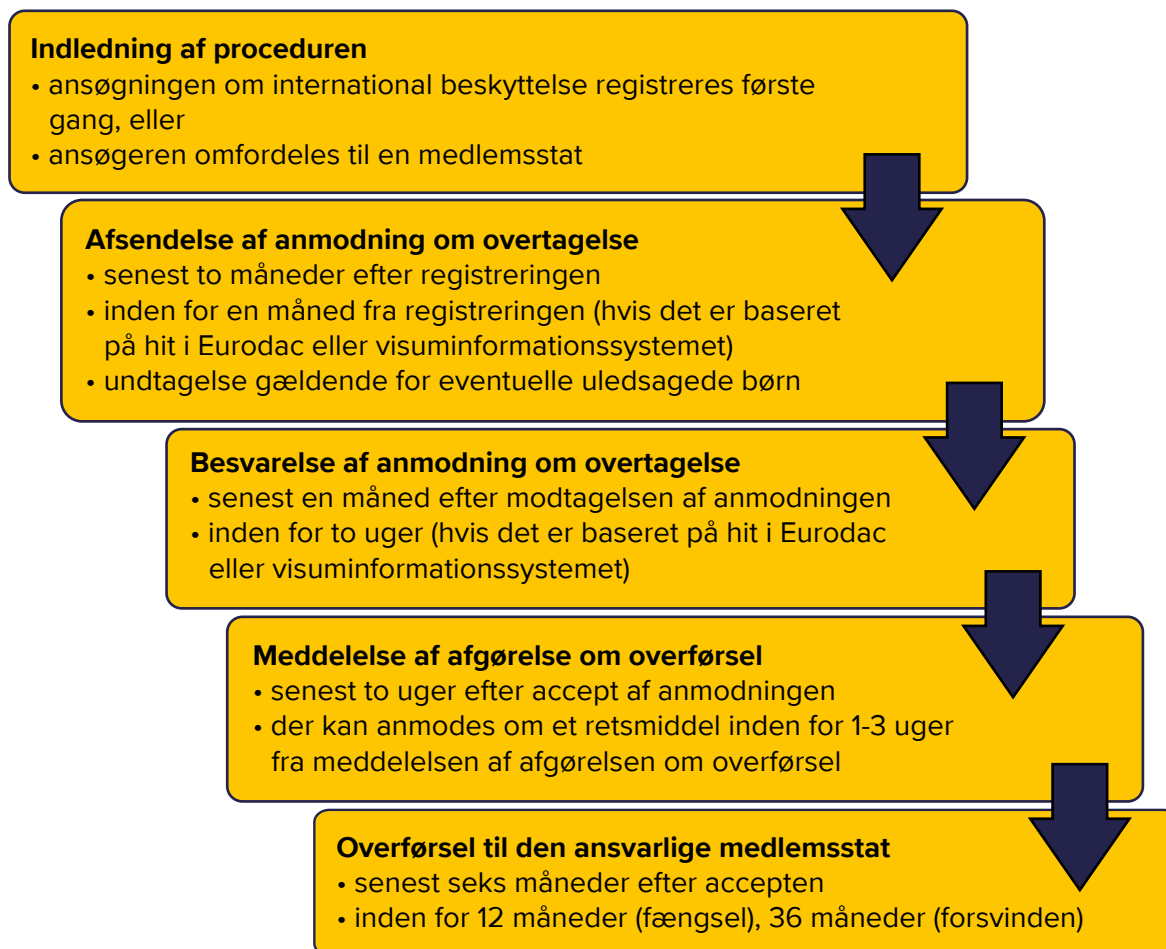
Når der er indgivet en ansøgning, registreres ansøgningen. Ansøgningen registreres senest fem dage efter den kompetente registreringsmyndigheds fremsættelse heraf.

Registreringen af en ansøgning om international beskyttelse består i at give ansøgeren de nødvendige oplysninger om vedkommendes rettigheder og forpligtelser. Den indebærer registrering af ansøgerens personlige oplysninger, identitetsdokumenter eller andre dokumenter, som ansøgeren måtte medbringe, dato og sted for ansøgningen og ansøgerens kontaktoplysninger og adresse.

Når ansøgningen er registreret, udstedes der et dokument, hvoraf det fremgår, at registreringen er afsluttet. Ansøgeren bør modtage et dokument, der bekræfter dette.

Det er vigtigt, at EU+-landene har fastlagt praksis for effektiv og utvetydig angivelse af tidspunktet for registrering. Dokumentet bør klart angive den dato, hvor registreringen blev foretaget. Denne dato bør betragtes som startdatoen for familiesammenføringsproceduren i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Figur 3. Frister i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring for fastlæggelse af ansvar

De frister, der er forklaret i figur 3, er knyttet til overtagelsesproceduren, som anvendes i familiesammenføringssager. Den eneste undtagelse er fremsættelse af en anmodning under den diskretionære klausul (artikel 35, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), hvilket kan ske når som helst, inden der træffes en første realitetsafgørelse.

Det EU+-land, hvor ansøgningen er registreret, sender en anmodning om overtagelse af behandlingen af ansøgningen til det EU+-land, hvor ansøgerens familiemedlem har lovligt ophold eller befinder sig lovligt. Det anmodede EU+-land har en måned til at besvare anmodningen. Hvis anmodningen ikke besvares, overdrages ansvaret for at behandle ansøgningen til det pågældende EU+-land.

Anmodninger og svar bør sendes hurtigst muligt. Manglende overholdelse af fristerne har konsekvenser med hensyn til ansvar. Da forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har til formål at sikre, at ansøgeren har effektiv og hurtig adgang til asylproceduren, er det vigtigt at fastsætte strenge frister, der garanterer denne adgang. Samtidig kan der være situationer, hvor det er umuligt at overholde fristerne.

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring omfatter også følgende specifikke bestemmelser for sådanne situationer.

- Ansøgeren skal fremlægge alle relevante dokumenter og oplysninger for myndighederne inden for en frist, der fastsættes af den nationale myndighed. Hvis der fremlægges dokumentation efter fristens udløb, er EU+-landets myndighed stadig forpligtet til at undersøge den, hvis fristen for at sende en anmodning om overtagelse endnu ikke er udløbet.
- Uanset fristens udløb kan fastlæggelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt, fortsætte selv efter fristens udløb, hvis der er tale om et uledsaget barn.

Forpligtelser i forbindelse med familieopsporingsproceduren i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Formidling af oplysninger

I forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring tillægges fremlæggelsen af oplysninger større betydning ⁽⁵⁾. Det er afgørende, at ansøgere om international beskyttelse oplyses om deres rettigheder og forpligtelser, herunder konsekvenserne af ikke at overholde sidstnævnte.

Muligheder for familieopsporing

Ansøgeren bør modtage oplysninger om muligheder for familieopsporing, herunder lokalisering og identifikation af familiemedlemmer eller afhængige personer, genoprettelse eller opretholdelse af kontakt og muligheden for familiesammenføring ⁽⁶⁾. Ansøgeren bør oplyses om bestemmelserne vedrørende familiens enhed i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, om retten til at anmode om og modtage familieopsporingsskemaet ⁽⁷⁾ og til at blive oplyst om fristerne for indgivelse heraf, om personer eller enheder, der kan hjælpe vedkommende med at udfylde skemaet, og om nationale, internationale eller andre organisationer, der kan medvirke i identifikationen af familiemedlemmer.

Familieopsporingsorganisationer

I henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring er myndighederne i EU+-landene forpligtede til at lette ansøgerens adgang til familieopsporingsorganisationer. Hvis der er tegn på, at en person har et familiemedlem eller en afhængig person i EU+-området, bør ansøgeren oplyses om de organisationer, der kan hjælpe med at genetablere kontakten med familiemedlemmet i det andet EU+-land, og om hvordan der kan anmodes om opsporingstjenester. Til dette formål kan skemaet for [familieopsporingsorganisationer](#) anvendes af EU+-lande. Flere oplysninger om familieopsporingsorganisationer kan findes i del I *EUAA's praktiske vejledning om familieopsporing*.

Proceduren og den personlige samtale

Ansøgeren bør også oplyses om den personlige samtale, dens formål og de nærmere bestemmelser ⁽⁸⁾. Formålet med samtalen er at undersøge ansøgerens familiemæssige

⁽⁵⁾ Artikel 19 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶⁾ Artikel 19, stk. 1, litra f), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁷⁾ Artikel 22, stk. 1, lyder: "[h]vis der er tegn på, at ansøgeren har familiemedlemmer eller slægtninge i en medlemsstat, modtager ansøgeren et skema, der skal udarbejdes af Asylagenturet. Ansøgeren udfylder dette skema med de oplysninger, vedkommende råder over, med henblik på at lette anvendelsen af artikel 39. Om muligt udfylder ansøgeren dette skema inden den personlige samtale fastsat i denne artikel".

⁽⁸⁾ Artikel 19, stk. 1, litra g), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

forhold, navnlig alle relevante oplysninger, der kan være med til at fastslå tilstedeværelsen af et familiemedlem eller en afhængig person, slægtninge eller andre familierelationer i et EU+-land. Ansøgeren modtager oplysninger om, hvordan oplysninger og dokumenter vedrørende familiemæssig tilknytning indgives, og om den hjælp, som EU+-landet kan tilbyde til opsporing af familiemedlemmer eller slægtninge.

Bistand til ansøgeren i dialogen med familieopsporingsorganisationer

Når der gives oplysninger om opsporingsorganisationerne, eller når ansøgeren modtager listen over familieopsporingsorganisationer, der kan kontaktes, kan vedkommende kontakte disse organisationer. Hvis der er tale om et uledsaget barn, bør repræsentanten bistå myndighederne og organisationerne med at give oplysninger, der er relevante for at vurdere barnets tarv, og med at samarbejde med organisationer, der arbejder med familieopsporing.

Juridisk rådgivning

Relateret EUAA-publikation

EUAA's kommende vejledning om tilrettelæggelse af juridisk rådgivning vil hjælpe EU+-landenes myndigheder med at udforme et nationalt system for juridisk rådgivning. Vejledningen vil redegøre for de vigtigste kendetegn ved indholdet af juridisk rådgivning, kravene til gennemførelse og de væsentlige kvalifikationer med hensyn til at yde juridisk rådgivning.

Den primære målgruppe for denne vejledning er nationale myndigheders procesledere eller medarbejdere med ansvar for etablering og forvaltning af tilrettelæggelsen af den juridiske rådgivning samt medarbejdere med ansvar for udbudsprocedurer og kontraktforvaltere.

Oplysning og juridisk støtte i forbindelse med proceduren til fastlæggelse af ansvar er afgørende for at øge procedurens effektivitet. Juridisk rådgivning adskiller sig fra juridisk repræsentation ved en domstol eller et domstolslignende organ. Den adskiller sig også fra tilvejebringelsen af juridiske oplysninger til en gruppe af personer uden særlig relevans for den enkelte sag.

Formålet med gratis juridisk rådgivning er at yde vejledning til støtte for ansøgeren i proceduren for fastlæggelse af ansvar. Formålet er at give oplysninger om ansøgerens forpligtelser og rådgivning om mulighederne i forbindelse med anvendelsen af kriterierne for fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt. Dette kan omfatte rådgivning og støtte til ansøgeren i forbindelse med udfyldelsen af familieopsporingsskemaet. Det kan også omfatte rådgivning af ansøgeren om, hvordan vedkommende kan underbygge sine påstande om familiemæssig tilknytning, og en redegørelse for, hvilken form for dokumentation der kan fremlægges som bevis for familiemæssig tilknytning. EU+-lande bør sikre, at ansøgeren har

adgang til juridisk rådgivning. Denne tjeneste bør stilles til rådighed uden beregning for ansøgere i en overtagelsesprocedure, når der anmodes herom ⁽⁹⁾.

Myndighederne kan tilrettelægge ydelsen af juridisk rådgivning i overensstemmelse med deres nationale systemer. Juridisk rådgivning bør ydes af en person eller enhed, der har adgang eller tilladelse til at levere sådanne tjenester i henhold til national ret. Disse enheder kan også være ikkestatslige organisationer (NGO'er), der i henhold til national lovgivning er akkrediteret til at yde juridiske tjenester eller repræsentation til ansøgere.

Praktisk tip: tilrettelæggelse af juridisk rådgivning

Myndighederne bør føre en ajourført liste over akkrediterede organisationer, enheder eller personer, der kan yde juridisk rådgivning til ansøgere, samt en oversigt over, hvilken type støtte de kan yde. Myndighederne bør sikre, at de juridiske rådgivere har de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige ekspertise til at kunne yde relevant rådgivning til ansøgeren. Hvor det er muligt, bør det sikres, at juridiske rådgivere har kendskab til proceduren og de forventninger (med hensyn til deres forpligtelser), som myndighederne har til dem, afhængigt af deres individuelle omstændigheder. Dette bidrager til at sikre, at ansøgeren har adgang til de tjenester, vedkommende har brug for, uanset om der er tale om en uddybning af kriterierne for fastlæggelse af ansvar eller hjælp til at udfylde familieopsporingsformularen.

God praksis: samarbejde med NGO'er om juridisk rådgivning

Nogle EU+-landes besluttende myndigheder samarbejder med NGO'er, der yder juridisk rådgivning til ansøgere, herunder rådgivning om deres sag, forklaring af den dokumentation, der skal fremlægges, og vejledning af ansøgeren gennem proceduren. Disse organisationer samarbejder aktivt med den ansvarlige enhed i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽¹⁰⁾, f.eks. ved at mødes regelmæssigt og drøfte udestående, verserende eller komplekse sager og de næste skridt. Dette samarbejde kan vise sig at være nyttigt, når det drejer sig om at behandle spørgsmål og støtte ansøgeren og familiemedlemmet eller den afhængige person under hele proceduren.

⁽⁹⁾ Omfanget af juridisk rådgivning er beskrevet i artikel 19, stk. 1, litra l), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring: "[ansøgeren bør informeres om] retten til gratis juridisk rådgivning i spørgsmål, der vedrører anvendelsen af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, i alle faser af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som fastsat i artikel 21". Artikel 21, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring lyder endvidere: "[a]nsøgerne har ret til på effektiv vis at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådan, om spørgsmål, der vedrører anvendelsen af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, i alle faser af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig som fastsat i denne forordning".

⁽¹⁰⁾ Den myndighed i EU+-landet (den pågældende enhed) med ansvar for at gennemføre proceduren til fastlæggelse af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse i henhold til artikel 52 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Prioritering

Fokus og opmærksomhed på familiesammenføringsprocedurer

For at undgå lange ventetider og sikre en grundig undersøgelse af alle elementer i en sag, bør der generelt lægges større vægt på ansøgerens familiemæssige tilknytning og familiemedlemmernes eller de afhængige personers tilholdssted i alle faser af proceduren. Dette har til formål at sikre, at disse sager prioriteres og følges op af de ansvarlige sagsbehandlere.

God praksis: overordnet fokus på familiesammenføring

Hvis myndighederne har udpeget særlige tilsynsførende for familiesammenføring, der er uddannet i de relevante faser af proceduren (f.eks. screening, registrering, fastlæggelse af ansvar og modtagelse), kan det bidrage til at fastholde fokus på familiesammenføringssager. Tilsynsførende for familiesammenføring kan støtte sagsbehandlere, der arbejder med sådanne sager, føre tilsyn med deres arbejde, garantere rettidig og effektiv henvisning af sager (herunder kvalitetssikring) og sikre korrekt opfølgning.

Tidlig påvisning og henvisning

Med kortere frister for fastlæggelse af ansvar er det vigtigt, at der er fastsat en procedure, der giver mulighed for tidlig påvisning af potentielle familiesammenføringssager. Dette sikrer, at potentielle familiemedlemmer hurtigt kan identificeres, og at sagerne kan henvises til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring så hurtigt som muligt.

Prioritering af sager om familiesammenføring i begge EU+-lande

Sager om familiesammenføring bør prioriteres både af det anmodende EU+-land og det anmodede EU+-land i alle faser i proceduren ⁽¹⁾. Dette er for at sikre, at ventetiden forkortes, og at alle elementer af en sag kan undersøges rettidigt.

⁽¹⁾ Betragtning 54 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 23, stk. 1, artikel 39, stk. 1, artikel 40, stk. 1, og artikel 46, stk. 1, i samme forordning.

God praksis: prioritering ved enheder i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

For at sikre prioritering kan sager, der henvises til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, screenes for at fastslå, om sager om familiesammenføring er blevet henvist til enheden. I et digitaliseret miljø kan screeningen foretages automatisk af sagsbehandlingssystemet på grundlag af nøgleord, tags eller andre metoder. I et ikkedigitaliseret miljø kan de henviste sager screenes af en medarbejder, der kan identificere potentielle familiesammenføringssager.

Screening af indgående sager kan også hjælpe med at give prioritet til sagerne i det modtagende EU+-land. Når der modtages en anmodning om overtagelse, bør det kontrolleres, om det er en familiesammenføringssag. En sag kan identificeres som en familiesammenføringssag baseret på emnefeltet for den modtagne meddelelse eller på det retlige grundlag for anmodningen.

Efter screeningen bør sagen straks henvises til en sagsbehandler, der bør fortsætte behandlingen af sagen og give prioritet til familiesager i sin arbejdsbyrde.

Samarbejde mellem enheder i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, myndigheder og organisationer

EU+-landenes myndigheder og relevante organisationer, f.eks. organisationer, der beskæftiger sig med familieopsporing, bør samarbejde med hinanden om at lokalisere og identificere familiemedlemmer til ansøgere i EU+-landene. Det er vigtigt, at alle partnere, der er involveret i proceduren, samarbejder med hinanden for at undersøge alle aspekter af en sag og tage alle synspunkter i betragtning for at træffe en informeret afgørelse. Både det anmodende og det anmodede EU+-land er forpligtet til at kontrollere oplysningerne.

God praksis: samarbejde med NGO'er om familieopsporing

Nogle enheder i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har gode arbejdsrelationer med internationale organisationer, NGO'er eller civilsamfundsorganisationer, der er specialiseret i familieopsporing. Samarbejdet med disse specialiserede organisationer kan være til gavn for alle involverede parter.

I Frankrig er *Safe Passage* en aktiv partner i familiesammenføringsproceduren. De støtter ansøgeren med informationsformidling og vejleder vedkommende gennem proceduren med henblik på genoprettelse eller opretholdelse af kontakten til familiemedlemmet. De hjælper den franske Dublinenhed med at indsamle relevante oplysninger og bevismateriale og med at lokalisere og identificere familiemedlemmet i det andet EU+-land.

Proaktiv indsats fra informationsformidlere, sagsbehandlere, repræsentanter og ansøgere

Det er vigtigt at anlægge en proaktiv tilgang i sager om familiesammenføring for aktivt at undersøge mulighederne for familiesammenføring. Informationsformidleren, sagsbehandleren, den person, der afholder den personlige samtale, eller repræsentanten bør opfordre ansøgeren til at fremlægge oplysninger om familiemedlemmer og spørge, om vedkommende har familiemedlemmer eller afhængige personer, der befinder sig i EU+-landene. Ansøgeren bør også aktivt undersøge mulighederne for sammenføring.

Sikring af tilstrækkelige ressourcer inden for enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

For at proceduren kan være effektiv, er det afgørende at sikre tilstrækkelig kapacitet inden for det eller de hold, der håndterer de ind- og udgående anmodninger. Der bør være særligt personale, der er uddannet til at arbejde med sager, der involverer børn og familier, i alle procedurer. Desuden bør myndighederne også råde over tilstrækkelige ressourcer og værktøjer til at beskytte ansøgernes proceduremæssige og grundlæggende rettigheder og sikre hurtige procedurer for sammenføring af familiemedlemmer.

Som anført i artikel 6, stk. 2, litra b), og artikel 52 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har EU+-landene en retlig forpligtelse til at sikre, at de relevante myndigheder har de nødvendige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer til at udføre deres opgaver i forbindelse med fastlæggelsen af ansvar. Myndighederne kan med fordel foretage en behovsvurdering for at fastslå, hvilke ressourcer der er nødvendige for effektivt og hurtigt at gennemføre familiesammenføringsproceduren.

Ved beregningen af de nødvendige ressourcer kan myndighederne tage følgende punkter i betragtning.

- **Forholdet mellem det gennemsnitlige antal ansøgere eller den samlede arbejdsbyrde og antallet af familiesammenføringssager**

Hvis man ser på det gennemsnitlige antal familiesammenføringssager i forhold til den samlede arbejdsbyrde, kan man danne sig et skøn over det antal medarbejdere, der skal afsættes til disse sager. Hvis enheden normalt sender eller modtager et større antal anmodninger om familiesammenføring, er det nyttigt at have et særligt hold, der fokuserer på sådanne sager, uanset om der er tale om ud- eller indgående anmodninger. Hvis det gennemsnitlige antal familiesammenføringssager er lavt, kan det være tilstrækkeligt at uddanne enkelte sagsbehandlere i at arbejde med familierelaterede sager.

- **Den gennemsnitlige varighed af familiesammenføringssager**

Det kan med fordel undersøges, hvor lang tid der kræves til en vellykket familiesammenføring fra registreringstidspunktet til overførslen. I betragtning af de strenge frister i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og

prioriteringskravet bør kapaciteten øges, hvis den udgående procedure, herunder overførslen, tager mere end seks måneder. Tilsvarende bør det overvejes at øge kapaciteten, hvis enheden ikke kan håndtere de indgående sager med prioritet eller ikke har tilstrækkelig tid til at foretage en korrekt vurdering af sagerne.

Anmodninger om oplysninger spiller en afgørende rolle i en familiesammenføringsprocedure, og der bør derfor sikres tilstrækkelig kapacitet til rettidige anmodninger og svar i både ud- og indgående sager.

- **Antallet af medarbejdere, der er uddannet til at håndtere familiesammenføringssager**

Det er vigtigt at vurdere, om det nødvendige antal personer er uddannet. For at være forberedt på udsving i personalet bør der være flere uddannede medarbejdere end det faktiske antal personer, der arbejder med familiesammenføringssager.

- **Potentielt behov for kontaktpunkter for familiesammenføring**

I nogle EU+-lande, navnlig hvor antallet af familiesammenføringssager er højt, er det nyttigt at have et kontaktpunkt, der kan kontaktes af interne interessenter, hvor det er nødvendigt. Et kontaktpunkt kan f.eks. kontaktes med spørgsmål vedrørende registrering, henvisning, identificering af en potentiel familiesag, brugen af familieopsporingsskemaet, eller en overførsel.

- **Behov for kvalitetssikring og videnstyring**

Der er behov for tilstrækkelig kapacitet til at sikre kvalitetssikring, procesovervågning og videnstyring.

Der er behov for ressourcer til at sikre kvaliteten af proceduren. Dette omfatter den overordnede kvalitet af anmodninger og svar, fuldstændigheden af sagsmapper og overvågningen af procedures samlede effektivitet. Kvalitetssikring kan foretages ved hjælp af værktøjer (f.eks. tjeklister og digitale værktøjer via sagsbehandlingssystemet) eller specifikt personale, f.eks. teamledere eller tilsynsførende.

Det er også vigtigt regelmæssigt at overvåge proceduren, gennemgå interne processer, holde styr på behandlingstider, identificere flaskehalse eller mangler i processen og søge løsninger.

Videnstyring er afgørende i forbindelse med kvalitetssikring. Adgang til de nødvendige værktøjer, f.eks. retningslinjer, et register over oplysninger og referencemateriale, kan støtte sagsbehandlerne i deres arbejde. Videnstyringsværktøjer skal gennemgås og opdateres regelmæssigt.

Praktisk tip: Sikring af tilstrækkelige ressourcer ved myndighederne

Ved beregningen af de nødvendige ressourcer skal der tages hensyn til, at flere myndigheder kan være involveret i familieopsporing eller familiesammenføring. Selv om myndighedens hovedfunktion ikke er relateret til familieopsporing, kan det stadig være nødvendigt at afsætte ressourcer til at udføre opgaver i forbindelse med familieopsporing.

Politi, grænsevagter, registreringsmedarbejdere og modtagelsespersonale skal være opmærksomme på deres forpligtelser med hensyn til at påvise potentielle familiemedlemmer til en ansøger i EU+-landene. Der er behov for et tilstrækkeligt antal uddannede medarbejdere i alle proceduremæssige faser til at varetage disse opgaver. Det kan omfatte følgende opgaver for det foreslåede personale.

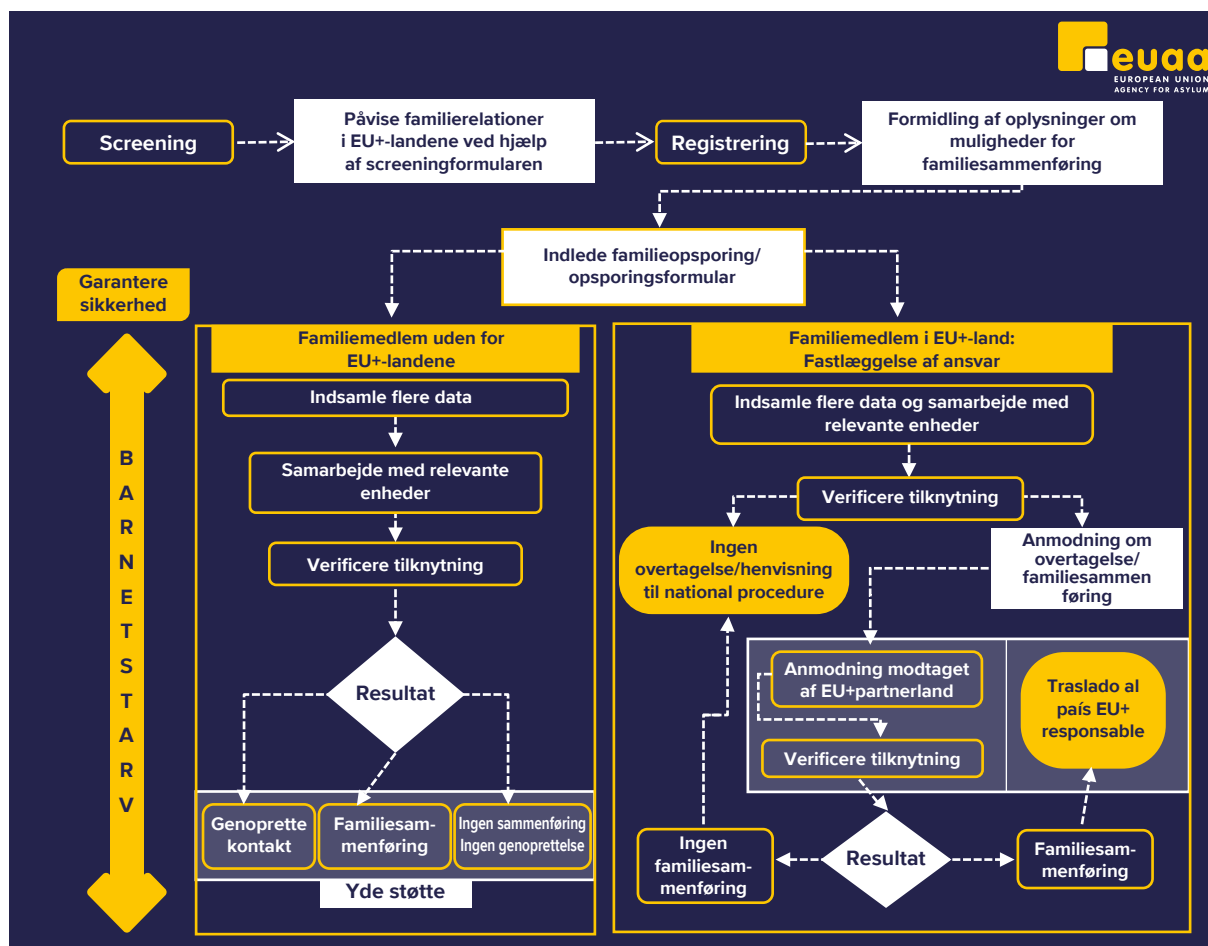
- Indsamle oplysninger og dokumenter fra ansøgere (f.eks. modtagelsespersonale).
- Afholde en personlig samtale (i forbindelse med registreringen eller under fastlæggelsen af ansvaret) (f.eks. sagsbehandlere).
- Kontrollere dokumenter, oplysninger, medicinske oplysninger eller andre oplysninger, når de modtages (f.eks. politi, retsmedicinske eksperter, dokumenteksperter eller eksperter i oprindelseslandsoplysninger).
- Oversætte alle nødvendige dokumenter. Dette kræver f.eks., at enten et vist antal interne oversættere eller en pulje af eksterne oversættere altid er til rådighed for oversættelse, hvis det er nødvendigt for at foretage en grundig vurdering af dokumentationen.
- Opretholde kontakt med ansøgeren, repræsentanten eller andre interessenter (en opgave for enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og/eller modtagelsespersonalet).

Trinvis tilrettelæggelse af proceduren for familieopsporing

EU+-landenes myndigheder er ansvarlige for at identificere en ansøgers potentielle familiemedlemmer. De bør derfor spørge, om ansøgeren har familiemedlemmer eller afhængige personer, der befinder sig på et EU+-lands område, og bestræbe sig på at lokalisere og identificere dem. I den forbindelse sker der løbende familieopsporing. Medarbejdere, der er i kontakt med ansøgeren, har et ansvar for familieopsporing uanset fasen i proceduren, indtil der er truffet en realitetsafgørelse.

Nedenfor ses et flowdiagram, der opsummerer de vigtigste trin i familieopsporingsproceduren fra screening til fastlæggelse af ansvar.

Figur 4. Flowdiagram over familieopsporing i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Den følgende trinvis vejledning opsummerer alle de faser i processen, hvor familieopsporing er mulig. Den forklarer de mulige tiltag, der kan iværksættes for at opspore en ansøgers familiemedlemmer. Tekstboksene i slutningen af hvert afsnit fremhæver de vigtigste skridt, der kan bidrage til prioriteringen af sagen og til at sikre identifikationen af potentiel familiemæssig tilknytning.

1. Screening

Hvad sker der i screeningfasen i forbindelse med familieopsporing?

- Oplysninger indsendes til Eurodac.
- Et hit i Eurodac modtages med eventuelle oplysninger om personen.
- Eventuelle hit fra Schengeninformationssystemet og visuminformationssystemet bliver tilgængelige.
- Oplysninger om sårbarhed vises.
- Indledende oplysninger om familiemedlemmer indsamles ved hjælp af screeningformularen ⁽¹²⁾.

I betragtning af betydningen af familiemæssig tilknytning bør ansøgere, der kan have familiemedlemmer på EU+-landenes område, identificeres hurtigst muligt. For uledsagede børn er det afgørende, at de proceduremæssige garantier opfyldes, og at der udpeges en værge så hurtigt som muligt. Dette sikrer, at der tages behørigt hensyn til barnets sikkerhed, når processen indledes.

I henhold til forordning (EU) 2024/1356 ⁽¹³⁾ bør tredjelandsstatsborgere, der har passeret de ydre grænser uden at opfylde indrejsebetingelserne, og som har ansøgt om international beskyttelse under grænsekontrollen, eller personer, der er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation, gennemgå en screeningprocedure, inden de henvises til de relevante procedurer.

Formålet med screeningen er at styrke kontrollen med tredjelandsborgere, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser, identificere hver enkelt person og kontrollere deres data i relevante databaser for at se, om de udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Under screeningen sendes der oplysninger om personen til Eurodac. Hvis personens oplysninger allerede er registreret i systemet, modtages der et hit i Eurodac. Oplysninger fra visuminformationssystemet eller Schengeninformationssystemet kan også blive tilgængelige på dette trin. Desuden omfatter screeningen også indledende sundheds- og sårbarhedstjek. Det betyder, at eventuelle afhængighedsforhold kan påvises. Screeningens støtter derfor henvisningen til passende procedurer.

Indikatorer for familiemedlemmers tilstedeværelse i EU+-landene

Screening er ikke en del af asylproceduren, men gennem indsamling af oplysninger om potentielle familiemedlemmer kan den bidrage til at identificere en ansøgers potentielle familiemæssige tilknytning på et tidligt tidspunkt. De myndigheder, der foretager screeningen, bør udfylde screeningformularen. Ifølge denne formular skal myndighederne udfylde

⁽¹²⁾ Screeningformularen i medfør af artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1356](#) af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024).

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1356](#) af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024).

formularen med de oplysninger, som den pågældende person har givet, herunder om vedkommende har familiemedlemmer, der befinder sig på et af EU+-landenes område.

Øjeblikkelig henvisning til passende procedure

Hvis personen hævder, at vedkommende har familiemedlemmer i EU+-området, bør sagen straks henvises til de relevante myndigheder, f.eks. til den myndighed, der registrerer personens asylansøgning. Efter henvisning til den relevante procedure er det afgørende, at **alle sager, for hvilke der er konstateret potentiel familiemæssig tilknytning, identificeres**. Dette vil gøre det muligt for registreringsmyndigheden at give prioritet til sager vedrørende ansøgere, der kan have familiemedlemmer i EU+-landene.

Identifikation af potentiel familiemæssig tilknytning i screeningfasen

- Spørg ansøgeren (voksen eller barn) om, hvor vedkommendes familiemedlemmer er, navnlig for så vidt angår de medlemmer, der befinder sig i EU+-landene.
- Oplys ansøgeren om muligheden for at blive sammenført med et familiemedlem i et EU+-land.
- Udfyld screeningformularen. Sørg for at besvare spørgsmålene om familiemedlemmers tilstedeværelse i EU+-landene.
- Tjek, om oplysninger om familiemedlemmer er tilgængelige i de relevante databaser (f.eks. om der er foretaget en indberetning i Schengeninformationssystemet om savnede familiemedlemmer).
- Henvis sagen til den relevante procedure.

God praksis: prioritering i forbindelse med screening

EU+-landene kan beslutte at udlevere familieopsporingsskemaet til alle personer, der under screeningen hævder at have familiemedlemmer i EU+-landene. Når familieopsporingsskemaet gives til personen, bør der gives oplysninger om opsporingsmulighederne, hvordan skemaet udfyldes, og hvor og hvordan personen kan anmode om støtte til at udfylde det. Familieopsporingsskemaet kan derfor allerede udleveres til ansøgeren ved udarbejdelsen.

2. Registrering

Hvad sker der i registreringsfasen i forbindelse med familieopsporing?

- Dette er starten på proceduren for fastlæggelse af ansvar, og fristerne begynder at løbe.
- På dette trin er der mulighed for tidlig identificering af potentielle familiesammenføringssager.
- Oplysninger gives til ansøgeren, herunder om forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
- Registreringssamtalen finder sted, eventuelt samtidig med samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.
- Indikatorerne for ansvar i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kan identificeres.
- Hvis det er muligt, udleveres familieopsporingsskemaet til ansøgeren, medmindre det allerede er blevet udleveret.

Opmærksomhed på frister

I henhold til forordning (EU) 2024/1348 (forordningen om asylproceduren) ⁽¹⁴⁾ bør en ansøgning om international beskyttelse registreres senest fem dage efter, at den blev indgivet. Husk, at datoen for registrering af ansøgningen er startdatoen for proceduren for fastlæggelse af ansvar i familiesammenføringssager.

I henhold til artikel 27, stk. 1, litra a), i forordningen om asylproceduren skal registreringen indeholde følgende oplysninger om ansøgeren:

- ansøgerens navn
- fødselsdato og fødested
- køn
- nationaliteter eller det forhold, at ansøgeren er statsløs
- familiemedlemmer, der befinder sig i et EU+-land, eller afhængige personer (samt søskende og slægtninge, når der er tale om uledsagede børn) ⁽¹⁵⁾
- alle andre oplysninger, der kan være relevante for afgørelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets [forordning \(EU\) 2024/1348](#) af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024).

⁽¹⁵⁾ Artikel 27, stk. 1, litra a), i forordningen om asylproceduren.

Identifikation af en ansøgers potentielle familiemedlemmer i EU+-landene

Udfyldelse af registreringsformularen eller supplerende af eventuelle foranstaltninger, der blev iværksat i screeningfasen, kan bidrage til at identificere potentiel familiemæssig tilknytning. I registreringsfasen bør ansøgeren igen spørges om, hvorvidt vedkommende har familiemedlemmer eller afhængige personer, der befinder sig på et EU+-lands område. Hvis det er tilfældet, bør der gives oplysninger om muligheden for at sammenføre familiemedlemmer i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Der bør også gives oplysninger om ansøgerens rettigheder og forpligtelser. Hvor det er muligt, bør familieopsporingsskemaet udleveres til ansøgeren allerede på dette trin for at bidrage til prioriteringen.

Oplysning om ansøgerens rettigheder og forpligtelser

Levering af oplysninger er afgørende på dette trin. Det er vigtigt at anlægge en proaktiv tilgang for at tilskynde ansøgeren til at fremlægge oplysninger om familiemedlemmer. Hvis hovedelementerne i oplysningerne gives mundtligt, og ansøgeren får mulighed for at stille spørgsmål, kan det i væsentlig grad bidrage til at opbygge tillid og sikre, at oplysningerne forstås korrekt.

Ansøgeren bør forstå, at vedkommende har pligt til at fremlægge alle oplysninger om familiemedlemmer eller afhængige personer og til at fremlægge dokumentation for sine udtalelser, og at både ansøgeren og familiemedlemmet skal give deres samtykke til sammenføringen, hvis de er villige til at blive sammenført. Hvis ansøgeren ikke ønsker at blive sammenført med familiemedlemmet, bør vedkommende underrette myndighederne herom så hurtigt som muligt. Selv om der allerede er givet samtykke, kan det trækkes tilbage.

Hvis ansøgeren, på trods af at være blevet oplyst om retten til at blive sammenført med et familiemedlem, bevidst undlader at give oplysninger om familiemedlemmer, flytter og ansøger om international beskyttelse i et andet EU+-land, kan vedkommende ikke længere påberåbe sig anvendelsen af familiesammenføringsbestemmelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Ansøgeren bør også oplyses om fristerne i forbindelse med proceduren. Hvis myndighederne har specifikke frister for fremsendelse af dokumenter, bør disse uddybes.

Hvis der er tale om et uledsaget barn, er det vigtigt at give oplysninger på en børnevenlig og alderssvarende måde. Formidlingen af oplysninger bør også omfatte uddeling af de relevante informationsfoldere. Disse foldere kan f.eks. suppleres med plakater i venteværelser, som oplyser om muligheden for familiesammenføring og ansøgerens forpligtelser til at give oplysninger om familiemedlemmer.

Identificering af potentielle familieopsporingssager i registreringsfasen

Registreringsmedarbejderen bør:

- Spørge ansøgeren eller i givet fald barnet og repræsentanten, hvor vedkommendes familiemedlemmer befinder sig, navnlig om de befinder sig i et EU+-land, og registrere svaret i registreringsformularen.
- Oplyse ansøgeren om muligheden for at blive sammenført med et familiemedlem i EU+-landene.
- Oplyse ansøgeren om muligheden for at anmode om og modtage familieopsporingsskemaet.
- Oplyse ansøgeren om muligheden for at anmode om støtte til at udfylde skemaet og få adgang til juridisk rådgivning.
- Oplyse ansøgeren om dennes ret til at anmode om bistand fra organisationer, der kan hjælpe vedkommende med at opspore sine familiemedlemmer.
- Oplyse ansøgeren om, hvordan man fremlægger dokumenter og oplysninger om familiemæssig tilknytning, og om de gældende frister.
- Oplyse ansøgeren om konsekvenserne af ikke at give oplysninger.
- Oplyse ansøgeren om, at både ansøgeren og familiemedlemmet skal give skriftligt samtykke til sammenføringen.
- Når ansøgeren hævder at have familiemedlemmer i EU+-landene, skal sagen afmærkes med henblik på henvisning, så den lettere kan identificeres og prioriteres.

Mulighed for at afholde samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Afhængigt af, hvordan proceduren tilrettelægges i dit land, kan der afholdes en personlig samtale med fokus på at undersøge ansvarskriterierne i registreringsfasen eller senere, efter henvisning til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Du kan læse mere om familieopsporing under den personlige samtale i afsnittet "[Tilrettelæggelse af den personlige samtale](#)".

Familieopsporingsskema

I henhold til artikel 22, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring har ansøgeren ret til at anmode om og modtage familieopsporingsskemaet. EUAA har udarbejdet denne formular til identifikation og opsporing af familiemedlemmer til voksne og til uledsagede børn ⁽¹⁶⁾.

Selv om et barn har rets- og handleevne i et bestemt EU+-land, er det altid barnets repræsentant eller værge, der udfylder formularen. Et barns rets- og handleevne er underlagt

⁽¹⁶⁾ Se EUAA, [Familieopsporingsskema – voksen](#), 2025, og EUAA, [Familieopsporingsskema – barn](#), 2025.

national lovgivning, og et barn kan derfor have rets- og handleevne i ét land og muligvis ikke i et andet land.

Figur 5. Familieopsporingsformular – for voksne (forsiden og del 1 af formularen)

euada
EUROPEAN UNION
ASYLUM AGENCY

FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS

Name of the EU+ country	
Address of the national authority	
EU+ country specific information on how and where to submit this form	This is a placeholder for EU+ countries to include the relevant modalities concerning the submission of this form. How should this form be submitted? To which address? By when?

Family Tracing Form (Adult)

Why have I been given this form?

The authorities in this country have given you this form because you have applied for international protection and said you have a family member in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).

The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.

The information you provide in this form will help the authorities in this country find your family members, prioritise your case and find the EU+ country that should examine your application. As you have family members in another EU+ country, the country where your family member is present may be responsible for examining your application.

Important: Let the authorities know if you need any support filling in this form.

Why have I been asked to fill in this form?

The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they are residing might be responsible for handling your application.

The authorities in this country also want to help you reunite with your family members in the EU+ countries if you want to be with them. If you want to be reunited with your family member, let us know and we will explore if this is possible and try to make this happen. If you do not want to be reunited, tell us as soon as possible.

euada
EUROPEAN UNION
ASYLUM AGENCY

FAMILY TRACING FORM FOR ADULT APPLICANTS

PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE APPLICANT

Case number:

First name

Surname

Age

Gender

Date of birth (day/month/year)

Place of birth

Date of departure from country of origin

Nationality/ies

Address/accommodation

Contact details (email address, social media account, phone number)

☐ I confirm that I have a family member who is residing in an EU+ country.

My family member is (multiple options can be selected)

☐ my spouse or unmarried partner (Part 2)

☐ minor child (Part 3)

☐ person dependent on my assistance or I depend on this person's assistance (Part 4)

Other relevant information

Date and signature of the applicant

Figur 6. Familieopsporingsformular – for uledsagede børn (forsiden og del 1 af formularen)

euada
EUROPEAN UNION
ASYLUM AGENCY

FAMILY TRACING FORM FOR UNACCOMPANIED CHILD APPLICANTS

Name of the EU+ country	
Address of the national authority	
EU+ country specific information on how and where to submit this form	This is a placeholder for EU+ countries to include the relevant modalities concerning the submission of this form. How should this form be submitted? To which address? By when?

Family Tracing Form (Child)

This form is to be filled in by the guardian/representative () of the child. The guardian/representative should read the form all the way through with the child and explain all the details.

Why have I been given this form?

You are in a foreign country and you are alone. You have applied for asylum and told someone that you have family members in a Member State of the European Union or an associated country (referred to as the EU+ countries).

The Member States of the European Union are Belgium, Bulgaria, Czechia, Denmark, Germany, Estonia, Ireland, Greece, Spain, France, Croatia, Italy, Cyprus, Latvia, Lithuania, Luxembourg, Hungary, Malta, the Netherlands, Austria, Poland, Portugal, Romania, Slovenia, Slovakia, Finland and Sweden. The four associated countries are Iceland, Liechtenstein, Norway and Switzerland.

The authorities in this country want to help you find your family and be reunited with them again. That is why they are giving you this form to fill in. You need to tell the authorities in this country information about your family, such as who they are, where they live and how to contact them.

You do not have to fill out the form by yourself. A special helper, called a guardian, will help you. If you need more help, you can also ask other people, such as case officers, reception staff and legal advisors.

Why have I been asked to fill in this form?

The authorities in this country need to know if you have family members in any of the EU+ countries. If you do, the country where they live might be responsible for handling your application.

euada
EUROPEAN UNION
ASYLUM AGENCY

FAMILY TRACING FORM FOR UNACCOMPANIED CHILD APPLICANTS

PART 1. PERSONAL INFORMATION OF THE CHILD

Case number:

First name

Surname

Age

Gender

Date of birth (day/month/year)

Place of birth

Date of departure from country of origin

Nationality/ies

Address/accommodation

Contact details (email address, social media account, phone number)

Contact details of the guardian

First name

Surname

Phone number

Email address

☐ I confirm that I have a family member who is staying in an EU+ country.

My family member is (multiple options can be selected)

☐ my parent (mother or father) (Part 1)

☐ my sibling (brother or sister) (Part 2)

☐ my aunt or uncle (Part 3)

☐ my grandparent (grandmother or grandfather) (Part 4)

☐ other family relation (Part 5) (please specify):

Other relevant information:

Date and signature of the guardian/representative

(*) In this form, in accordance with the legislative framework detailed in the EUAA Practical Guide on Family Tracing, 2023, Section 'Terminology', the terms 'representative' and 'guardian' are used interchangeably.

Hvad er formålet med familieopsporingsformularen?

Formålet med formularen er at sikre, at ansøgerens potentielle familiemæssige tilknytning identificeres på et tidligt tidspunkt. Formularen kan også tjene til at fastslå ansøgerens ønske med hensyn til blive sammenført med et familiemedlem og kan oplyse ansøgeren om, hvilke dokumenter eller beviser der kan være behov for på et senere tidspunkt. Det er vigtigt at indsamle alle tilgængelige dokumenter/beviser for familiemæssig tilknytning, fordi det hjælper med at opspore familiemedlemmet, hvis ansøgeren har mistet kontakten.

Hvornår bør ansøgeren modtage formularen?

Formularen bør udleveres til ansøgeren så hurtigt som muligt, ideelt set i forbindelse med udarbejdelsen af en ansøgning eller i forbindelse med registreringen, men den bør under alle omstændigheder udleveres senest under den personlige samtale. Formularen kan udleveres til ansøgeren på et hvilket som helst tidspunkt, når det konstateres, at ansøgeren kan have potentiel familiemæssig tilknytning i et EU+-land. Under alle omstændigheder bør det udleveres i rimelig tid, inden udløbet af fristen for at sende en anmodning om overtagelse.

God praksis: udlevering af formularen inden registrering

Bedste praksis er at udlevere formularen før eller under registreringen af ansøgningen. Hvis personen i screeningfasen allerede har angivet, at vedkommende har familiemedlemmer i EU+-området, kan oplysningerne fra screeningformularen allerede uddrages og indføres i familieopsporingsformularen. I så fald bør ansøgeren have mulighed for at kontrollere, bekræfte eller korrigere oplysningerne eller tilføje nye oplysninger.

Hvem bør udfylde formularen?

Ansøgere om international beskyttelse, som har familiemedlemmer i EU+-landene, bør udfylde formularen, hvis de anses for at være i stand til at forstå og udfylde den. Ellers bør myndigheden yde støtte for at sikre, at ansøgeren kan overholde sine rettigheder og forpligtelser, navnlig under hensyntagen til eventuelle sårbarheder eller særlige proceduremæssige behov. Ansøgere bør oplyses om, hvordan de kan anmode om støtte til at udfylde formularen. Hvis ansøgeren er et uledsaget barn, bør værgeren/repræsentanten udfylde formularen.

Hvilke oplysninger bør ansøgeren have om formularen?

Ansøgeren bør oplyses om muligheden for at blive sammenført med et familiemedlem med henblik på at få sin ansøgning behandlet af det EU+-land, hvor familiemedlemmet opholder sig.

EU+-landene bør tilføje specifikke oplysninger om, hvordan formularen indgives, f.eks. via e-mail, med posten eller personligt, hvor formularen bør indgives, og hvornår, hvis landet har en specifik frist herfor.

Ansøgeren bør også oplyses om formålet med formularen, hvordan den udfyldes, og hvilke organisationer der kan bistå vedkommende under proceduren, især hvis ansøgeren ønsker at

anmode om bistand fra opsporingsorganisationer. Ansøgeren bør også oplyses om sine forpligtelser. Dette omfatter navnlig behovet for at underrette myndighederne om, hvor familiemedlemmer befinder sig i EU+-området, kravet om, at ansøgeren skal samarbejde med myndighederne, og at vedkommende skal forblive i det EU+-land, som gennemfører proceduren for fastlæggelse af ansvaret, indtil det ansvarlige EU+-land er fastlagt.

Ansøgeren bør oplyses om nødvendigheden af at udfylde formularen, selv om vedkommende ikke ønsker at blive sammenført med familiemedlemmet. Ansøgerens ønske med hensyn til at blive sammenført registreres i formularen. Hvis sammenføring ikke ønskes, vil myndighederne ikke træffe yderligere foranstaltninger. Der vil blive anmodet om ansøgerens formelle samtykke til sammenføringen i en anden formular. Ansøgeren bør oplyses om, at vedkommende kun kan påberåbe sig familiekriterierne i det land, hvor ansøgningen først er registreret.

Hvilken støtte gives der til at udfylde familieopsporingsformularen?

EU+-landene bør tilføje specifikke oplysninger om eventuelle personer, organisationer eller enheder, der kan hjælpe ansøgeren med at udfylde formularen.

De myndigheder, der er ansvarlige for registreringen, f.eks. politiet eller grænsevagterne, kan støtte ansøgeren. Hvis der er tale om et barn, bør værgerne bistå barnet. Juridiske rådgivere kan inddrages på dette trin enten for at hjælpe ansøgeren med at udfylde formularen eller for at støtte familieopsporing, hvis ansøgeren anmoder herom. Sagsbehandlere, der afholder den personlige samtale, kan også hjælpe ansøgeren med at udfylde formularen eller anvende formularen som grundlag for samtalen. Hvis ansøgeren har særlige proceduremæssige behov, bør disse fastslås og overholdes.

Hvilke oplysninger indeholder familieopsporingsformularen?

Familieopsporingsformularen for voksne indeholder følgende oplysninger.

- Generelle oplysninger om formularens formål, hvilke oplysninger der indsamles, og hvorfor.
- Del 1. Ansøgerens personoplysninger (dette kan omfatte oplysninger fra registrerings- eller screeningformularen).
- Del 2-3. Oplysninger om familiemedlemmer, der befinder sig på EU+-landenes område (ægtefælle eller ugift partner, mindreårigt barn).
 - Familiemedlemmets personoplysninger.
 - Familiemedlemmets kontaktoplysninger.
 - Familiemedlemmets retlige status/opholdsstatus.
 - Sagsnummer.
 - Familiemedlemmets identifikationsnummer, hvis det foreligger.

- Villighed med hensyn til at blive sammenført – ikke at forveksle med det formelle skriftlige samtykke til sammenføring.
- Familiemedlemmets eventuelle sårbarheder eller særlige forhold, som landets myndigheder bør være opmærksomme på.
- Del 4. Oplysninger om afhængige personer.
 - Relationen til personen.
 - Hvem er afhængig af en persons omsorg: ansøgeren eller familiemedlemmet?
 - Personoplysninger.
 - Type afhængighedsforhold.
 - Familiemedlemmets kontaktoplysninger.
 - Familiemedlemmets retlige status/opholdsstatus.
 - Sagsnummer.
 - Familiemedlemmets identifikationsnummer, hvis det foreligger.
 - Villighed med hensyn til at blive sammenført (ikke at forveksle med det formelle skriftlige samtykke til sammenføring).
 - Hvor og hvornår de sidst havde haft kontakt, f.eks. personligt, via telefon eller andet.
 - Om der allerede er gjort en opsporingsindsats.
 - Enhver form for bevismateriale, de kan fremlægge, som bekræfter relationen.
- Del 5. Familietræ (valgfrit).
 - Ansøgeren kan tegne et familietræ. Her kan også familiemedlemmer eller slægtninge med ophold uden for EU+-landene angives.

Familieopsporingsformularen for uledsagede børn følger en lignende struktur og kræver lignende oplysninger som beskrevet nedenfor.

- Generelle oplysninger om formularens formål, hvilke oplysninger der indsamles, og hvorfor.
- Del 1. Barnets personoplysninger. Dette kan omfatte oplysninger fra registreringsformularen og værgens/repræsentantens personoplysninger.
- Del 2-5. Oplysninger om familiemedlemmer, der befinder sig på EU+-landenes område (forælder, søsken, slægtning eller anden person).
 - Familiemedlemmets, søskendens, slægtningens eller den anden persons personoplysninger.
 - Familiemedlemmets, søskendens, slægtningens eller den anden persons kontaktoplysninger.
 - Familiemedlemmets, søskendens, slægtningens eller den anden persons retlige status/opholdsstatus.
 - Sagsnummer.

- Familiemedlemmets, søskendens, slægtingens eller den anden persons identifikationsnummer, hvis det foreligger.
- Villighed med hensyn til at blive sammenført.
- Hvor og hvornår de sidst havde haft kontakt, f.eks. personligt, via telefon eller andet.
- Om der allerede er gjort en opsporingsindsats.
- Del 6. Familietræ.
 - Ansøgeren kan tegne et familietræ. Her kan også familiemedlemmer eller slægtinge med ophold uden for EU+-landene angives.

Hvordan anvendes familieopsporingsformularen i familiesammenføringsproceduren?

Familieopsporingsformularen hjælper med at give prioritet til sager vedrørende ansøgere, der har familiemedlemmer i EU+-landene. Det giver myndighederne mulighed for at få adgang til grundlæggende oplysninger om potentiel familiemæssig tilknytning på et tidligt tidspunkt og indlede proceduren.

Familieopsporingsformularen hjælper interviewerens med at undersøge ansøgerens familierelationer i EU+-landene. Intervieweren kan bruge formularen til at stille specifikke spørgsmål om familiemedlemmer. Dette kan hjælpe med at lokalisere eller identificere personen i det andet EU+-land, forstå vedkommendes relation, familiemedlemmets situation eller den afhængige persons situation. Det kan også hjælpe sagsbehandlerne med at forstå, hvilke andre oplysninger der bør indhentes fra ansøgeren.

Familieopsporingsformularen kan også hjælpe ansøgeren med at forstå, hvilke oplysninger der skal gives til myndighederne, og hvorfor. Hvis ansøgeren ikke er i kontakt med familiemedlemmet, kan familieopsporingsformularen hjælpe med at lokalisere og identificere familiemedlemmet på grundlag af de oplysninger, som ansøgeren deler.

Den udfyldte formular kan også anvendes til at sende en anmodning om oplysninger vedrørende familiemedlemmet med henblik på at lokalisere og identificere vedkommende og kontrollere, om vedkommende befinder sig i et EU+-land.

Hvis ansøgeren i formularen har angivet, at vedkommende ikke ønsker at blive sammenført med familiemedlemmet, vil oplysningerne i formularen ikke blive anvendt, og der vil ikke blive truffet yderligere foranstaltninger.

3. Henvisning til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Hvad sker der i henvisningsfasen i forbindelse med familieopsporing?

- På dette trin er der mulighed for tidlig identificering af potentielle familiesammenføringssager.
- På dette tidspunkt påtegnes prioriterede sager – f.eks. henvises ansøgere med familiemedlemmer på EU+-området til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring så hurtigt som muligt.
- Dokumenter indsendes til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Når ansøgningen om international beskyttelse er registreret, og der er konstateret potentiel familiemæssig tilknytning (eller andre indikatorer for et andet EU+-lands ansvar), bør sagen straks henvises til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring med henblik på videre behandling.

For at sikre, at potentielle familiesammenføringssager identificeres og prioriteres, er det vigtigt, at disse sagsmapper påtegnes.

Hensyn knyttet til diskretionære klausuler og ”meningsfuld tilknytning”

Inden sagsmappen videresendes, kan registreringsmedarbejderen rådføre sig med enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring om den potentielle anvendelse af den diskretionære klausul. Dette kan være tilfældet i situationer, hvor ansøgeren hævder at have ”meningsfuld tilknytning” til en person i et andet EU+-land eller i det EU+-land, hvor ansøgningen er indgivet. Afhængigt af praksis kan nogle EU+-lande have intern vejledning om anvendelsen af den diskretionære klausul eller beslutte at udarbejde interne vejledende principper om ”meningsfuld tilknytning” i overensstemmelse med artikel 35 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Eventuelle grunde til at anvende de diskretionære klausuler kan bedst undersøges under den personlige samtale (i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) med ansøgeren.

Identificering af potentielle familiesager på henvisningsstadiet

For at sikre en effektiv behandling bør medarbejderen med ansvar for henvisningen til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring:

- henvise sagen så hurtigt som muligt (og ikke vente med at sende henvisningen, indtil alt er indsamlet)
- påpege, at der er tale om en potentiel familiesammenføringssag
- påpege, at sagen vedrører en uledsaget mindreårig
- klart afmærke sagen med henblik på prioritering
- vedlægge alle tilgængelige dokumenter fra ansøgeren
- påpege det, hvis der stadig er behov for at indhente oplysninger om dokumenter eller andre beviselementer eller indicier, med angivelse af hvornår og af hvem
- angive eventuelle konstaterede sårbarheder hos ansøgeren
- vedlægge familieopsporingsformularen, hvis den foreligger
- påtegne eventuelle oplysninger om potentielle indikatorer for, at et andet EU+-land kan være ansvarligt.

4. Fastlæggelse af ansvar

Hvad sker der i ansvarsfastlæggelsesfasen i forbindelse med familieopsporing?

- På dette trin er prioritering et krav.
- Anmodningen bør sendes senest to måneder efter datoen for registrering af ansøgningen.
- Gennemgangen af den foreliggende dokumentation finder sted.
- Den personlige samtale (i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) finder sted, hvis den ikke er afholdt tidligere.
- Dokumenter indsamles, og der foretages en vurdering af barnets tarv, når det er relevant.
- Ansøgeren eller barnets repræsentant kontaktes for dokumenter, samtykke eller yderligere oplysninger.
- Om nødvendigt sendes en anmodning om oplysninger, og der indsamles eller modtages et svar.
- Anmodningen om overtagelse sendes til det EU+-land, hvor det uledsagede barns familiemedlem, søsken eller slægtning befinder sig, eller hvor ansøgerens familiemedlem befinder sig.
- Et svar på anmodningen om overtagelse modtages.
- Det ansvarlige EU+-land fastlægges.

Screening af sager efter prioritet

Når sagen henvises til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, skal det sikres, at den identificeres som en prioriteret sag og tildeles en sagsbehandler, der er ansvarlig for behandlingen af sådanne sager. Dette sikrer, at sagen kan behandles med prioritet og straks behandles.

Enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring modtager i nogle tilfælde flere sager, der skal prioriteres. Hvis de prioriterede sager er for mange i forhold til det samlede sagsarbejde, eller der ikke er nok sagsbehandlere, bør det fastlægges, hvilke sager blandt dem, der skal prioriteres, som skal behandles først. Denne afgørelse kan være baseret på personens særlige behov, sagstypen, de nødvendige trin i proceduren eller andet som fastsat i enhedens interne vejledning.

Gennemgå de tilgængelige oplysninger

I sager om familiesammenføring er sagsmappen muligvis ikke komplet, og der kan være behov for yderligere oplysninger. For at identificere de næste skridt bør sagens fuldstændighed vurderes.

Tjekliste til verificering af fuldstændigheden af den modtagne sagsmappe

Ansøgerens personoplysninger

- ☐ Sagsmappen indeholder ansøgerens personoplysninger.
- ☐ Oplysningerne om personoplysninger er klart identificerbare.
- ☐ Ansøgerens kontaktoplysninger er tilgængelige.
- ☐ Dokumentation for identitet og/eller alder foreligger.

Familiemedlemmets personoplysninger

- ☐ ID-dokument eller et hvilket som helst dokument fra familiemedlemmet er tilgængeligt.
- ☐ Familiemedlemmets kontaktoplysninger er tilgængelige.

Oplysninger om familiemæssig tilknytning og identitet

- ☐ Familieopsporingsformularen blev udfyldt og er tilgængelig.
- ☐ Ansøgerens forklaringer om den familiemæssige tilknytning mellem personerne og oplysninger om deres forhold er tilgængelige.

Dokumentation for familiemæssig tilknytning

- ☐ Dokumentation for familiemæssig tilknytning, f.eks. fødselsattest, "familiebog", pas (f.eks. hvor familiemedlemmets navn er synligt) eller andet.
- ☐ Indicier foreligger, f.eks. forklaringer fra ansøgeren eller familiemedlemmet.
- ☐ Registreringer fra EU+-landet eller et foto af familiemedlemmet foreligger.
- ☐ Ansøgerens dokumenter er blevet oversat til enten et nationalt sprog i det EU+-land, hvor ansøgeren registrerer ansøgningen, eller engelsk.

Samtykke eller villighed (hvis der er tale om et barn)

- ☐ Villigheden med hensyn til at blive sammenført bekræftes med personens samtykke.

Når der er tale om en afhængig person

- ☐ Oplysninger om afhængighedsforholdets art.
- ☐ (Oversatte) lægejournaler er tilgængelige.
- ☐ Der gives oplysninger om, hvorfor de blev adskilt.
- ☐ Der gives oplysninger om, hvem der er den afhængige person.
- ☐ Der gives oplysninger om, hvordan den anden person vil drage omsorg for den afhængige person.

Hvis ansøgeren er et uledsaget barn

- ☐ Angiv, om der var tvivl om personens alder, f.eks. eventuelle relevante oplysninger om vedkommendes alder, herunder om der blev foretaget en aldersvurdering.
- ☐ Oplysninger fra screening: Foreligger der oplysninger om alderen, eller foreligger der oplysninger om, hvorvidt der blev givet udtryk for tvivl om alderen?
- ☐ Hvis der er foretaget en aldersvurdering: Foreligger der oplysninger om den anvendte metode (lægeerklæring, erklæringer eller dokumentation)?
- ☐ Oplysninger om vurderingen af barnets tarv (de kan også indeholde oplysninger, der er relevante for opsporingen).
- ☐ Barnets familietræ er tilgængeligt.
- ☐ Der knytter sig en forklaring til slægtnings evne til at tage sig af barnet.
- ☐ Barnets synspunkter og villighed med hensyn til at blive sammenført med forældrene, søskende eller slægtnings bekræftes.
- ☐ Oplysninger om barnets særlige behov foreligger.

Fastlæggelse af de næste skridt

Hvis evalueringen munder ud i, at oplysningerne ikke er fuldstændige, skal sagsbehandleren:

- afholde en personlig samtale med ansøgeren og dennes værge, hvis det ikke allerede er gjort
- afholde en yderligere samtale for at afklare tvivl eller indsamle flere oplysninger
- kontakte barnets repræsentant for at indsamle flere oplysninger
- lette ansøgerens adgang til opsporingstjenester
- anmode om oplysninger fra det EU+-land, hvor ansøgerens familiemedlem befinder sig, eller anmode om oplysninger specifikt om familiemedlemmet.

Tilrettelæggelse af den personlige samtale (i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring)

EU+-landenes myndigheder skal afholde en personlig samtale med ansøgeren i overensstemmelse med artikel 22 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Formålet med den personlige samtale er at hjælpe med at fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af personens ansøgning om international beskyttelse. Den personlige samtale bør også bidrage til at fremme ansøgerens forståelse af de oplysninger, der blev givet skriftligt i form af det fælles informationsmateriale. Dette materiale udleveres til ansøgeren så hurtigt som muligt, dog senest på registreringstidspunktet. Det bør også hjælpe ansøgeren med at forstå proceduren for fastlæggelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt, herunder ansøgerens rettigheder og forpligtelser og konsekvenserne af ikke at overholde disse forpligtelser.

Praksis for tilrettelæggelse af samtalen

Afhængigt af de interne processer kan samtalen finde sted på forskellige proceduremæssige stadier og på forskellige måder i EU+-landene. Nogle EU+-lande kombinerer registreringen med "samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring" eller stiller et spørgeskema til rådighed for at identificere potentielle indikatorer for et EU+-lands ansvar på et tidligt tidspunkt. Nogle EU+-lande har integreret et samtalskema i deres sagsbehandlingsværktøj, der fokuserer på spørgsmål vedrørende identifikation af familiemedlemmer. Andre EU+-lande arrangerer en specifik samtale kort efter, at sagen er henvist til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Hvis det ikke sker inden henvisningen, bør samtalen i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring aftales med ansøgeren og, hvis der er tale om et uledsaget barn, repræsentanten. Denne samtale bør afholdes så hurtigt som muligt, og inden der fremsættes en anmodning om overtagelse, for at identificere potentiel familiemæssig tilknytning i et andet EU+-land. Den af ansøgeren udfyldte familieopsporingsformular kan

danne grundlag for samtalen. Intervieweren kan yderligere undersøge ansøgerens familierelationer. Du kan læse om, hvilke oplysninger der bør gives i formularen, i afsnittet "[Familieopsporingsskema](#)".

I betragtning af prioriteringsforpligtelsen er det bedst at tilrettelægge den personlige samtale så hurtigt som muligt, når der er konstateret potentiel familiemæssig tilknytning. Under den personlige samtale bør ansøgerens familiemæssige tilknytning til en person i et EU+-land eller en afhængig person undersøges, og der bør fokuseres på de områder, der er omfattet af familieopsporingsskemaet. Disse vedrører personens situation og personens forhold til familiemedlemmet eller den afhængige person eller, hvis der er tale om et barn, dets forhold til dets forælder, søsken eller slægtning. I sådanne tilfælde bør der altid foretages en vurdering af barnets tarv.

Samtalen kan også bruges til at give ansøgeren oplysninger om mulighederne for familiesammenføring (hvis det ikke allerede er gjort). Den tjener til at opbygge tillid mellem ansøgeren og myndighederne. Gennem samtalen tilskyndes ansøgeren til at fremlægge alle relevante oplysninger eller dokumenter, også selv om de bliver tilgængelige senere i proceduren, og ansøgeren oplyses om de relevante frister for fremlæggelse af sådanne oplysninger eller dokumenter.

Praktiske tips til identificering og behandling af afhængighedssager

Afhængighedssager kræver grundig behandling foretaget af uddannet personale med den rette ekspertise og de rette færdigheder. En detaljeret samtale med personen er den bedste måde at undersøge, hvilken form for afhængighed der er tale om, og vurdere personens evne til at tage sig af den afhængige person.

Hvis det konstateres, at en (voksen) **ansøger** befinder sig i en **sårbar situation**, er det vigtigt, at vedkommende oplyses om retten til at blive sammenført eller forblive sammen med sit barn, sin søsken eller sin forælder, hvis vedkommende er afhængig af deres støtte. De kan udfylde familieopsporingsskemaet (del 4) og angive årsagen til afhængigheden og den person, der kan hjælpe dem.

Hvis en **ansøger ikke befinder sig i en sårbar situation**, bør vedkommende altid spørges, om vedkommende har et barn, en forælder eller en søsken, der befinder sig i en sårbar situation og er afhængig af ansøgerens omsorg. De bør oplyses om muligheden for at blive sammenført eller forblive sammen med den afhængige person.

Under den personlige samtale bør ansøgerens familiemæssige tilknytning undersøges, herunder om vedkommende har voksne børn, forældre eller søskende i EU+-landene, og om der er potentielle afhængighedsforhold. Se tekstboksen "[Aspekter vedrørende familiemæssig tilknytning, der skal indgå i den personlige samtale](#)" for potentielle områder, der skal dækkes af samtalen.

Praktiske tips til identifikation af potentielle diskretionære klausuler

Ansøgeren bør altid oplyses om, at EU+-landene kan anvende de diskretionære klausuler, hvis der er tvingende grunde hertil. De bør oplyses om muligheden for at få deres ansøgning behandlet i det land, hvor de har registreret deres ansøgning, eller blive sammenført med et familiemedlem i et andet EU+-land. Dette kan være tilfældet, selv om relationen ikke opfylder definitionen af et familiemedlem i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

I forbindelse med samtalen med ansøgeren bør sagsbehandlerne altid stille spørgsmål for at undersøge, om der er betingelser, der potentielt kan udløse anvendelsen af de diskretionære klausuler. Selv om en ansøger om international beskyttelse ikke angav at have familiemedlemmer i EU+-landene, er det nyttigt at spørge under den personlige samtale, om ansøgeren har relationer i EU+-landene, og undersøge potentielle afhængighedsforhold eller humanitære årsager, der kan være relevante i deres tilfælde. En ansøgers meningsfulde familiemæssige tilknytning til en person i et EU+-land og potentielle afhængighedsforhold kan undersøges i alle tilfælde.

Se tekstboksen "[Aspekter vedrørende tilk familiemæssig nytning, der skal indgå i den personlige samtale](#)" for potentielle områder, der skal indgå i samtalen.

Aspekter vedrørende familiemæssig tilknytning, der skal indgå i den personlige samtale

Det er vigtigt, at interviewer proaktivt stiller spørgsmål vedrørende personens individuelle situation. Nedenstående punkter viser de spørgsmål, der eventuelt skal undersøges, afhængigt af ansøgerens forhold, for at indsamle de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge ansvaret. Det er op til interviewer at dække emnerne nedenfor og formulere spørgsmålene på den mest hensigtsmæssige måde i hvert enkelt tilfælde.

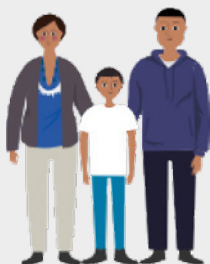
Disse aspekter supplerer indsamlingen af oplysninger ved hjælp af familieopsporingsformularen. Intervieweren bør basere samtalen på de oplysninger, der allerede er tilgængelige fra andre kilder.

Ansøgerens personlige situation

- ☐ Er ansøgeren et uledsaget barn?
- ☐ Er ansøgeren sårbar, eller har vedkommende særlige behov?
- ☐ Er ansøgeren afhængig af en anden persons omsorg? Hvis ja, på hvilken måde?
- ☐ Kan ansøgeren underbygge sine erklæringer med dokumenter eller andre relevante elementer?

Ansøgerens potentielle familiemæssige tilknytning – ægtefælle eller ugift partner

- ☐ Har ansøgeren udfyldt familieopsporingsformularen? Hvis nej, bør formularen udleveres.
- ☐ Har personen familiemedlemmer i et EU+-land?
- ☐ Hvad er familiemedlemmets personlige oplysninger?
- ☐ I hvilket EU+-land bor familiemedlemmet?
- ☐ Hvad er familiemedlemmets opholdsstatus i EU+-landet?
- ☐ Hvor og hvornår blev forholdet indgået? Hvis det pågældende familiemedlem er ansøgerens ægtefælle, hvor, hvornår og hvordan blev de gift?
- ☐ Kan ansøgeren dokumentere forholdet?
- ☐ Er ansøgeren i kontakt med familiemedlemmet? Hvis ja, hvor ofte?
- ☐ Hvad er familiemedlemmets kontaktoplysninger?
- ☐ Hvis de har mistet kontakten – hvornår skete det, og hvordan?
- ☐ Hvornår og hvordan blev de adskilt?
- ☐ Har personen tidligere benyttet sig af opsporingsorganisationers tjenester?
- ☐ Er ansøgeren villig til at blive sammenført med sin ægtefælle?

Ansøgerens potentielle familiemæssige tilknytning – afhængighed***Hvis ansøgeren er den afhængige person***

- ☐ Hvad er afhængighedens art?
- ☐ Hvordan står personerne i forhold til hinanden?
- ☐ Hvad er arten af deres forhold?
- ☐ Hvordan kan barnet, søskenden eller forælderen tage sig af ansøgeren?
- ☐ Hvordan har barnet, søskenden eller forælderen tidligere taget sig af ansøgeren?

Hvis ansøgeren er den person, der yder omsorg til en afhængig person

- ☐ Hvad er afhængighedens art?
- ☐ Hvordan står personerne i forhold til hinanden?
- ☐ Hvad er arten af deres forhold?
- ☐ Hvordan kan ansøgeren tage sig af den afhængige person?
- ☐ Hvordan har ansøgeren tidligere taget sig af den afhængige person, f.eks. i oprindelseslandet eller transitlandet?

Hvis der konstateres et afhængighedsforhold

- ☐ Kan ansøgeren dokumentere forholdet med f.eks. lægejournaler eller psykologiske rapporter eller socialrapporter?
- ☐ Ønsker personen at blive sammenført?

Ansøgerens potentielle familiemæssige tilknytning – barn

- ☐ Har barnet familiemedlemmer, søskende eller slægtninge i et EU+-land?
- ☐ Hvor bor familiemedlemmet, søskenden eller slægtningen?
- ☐ Hvor ofte er de i kontakt?
- ☐ Hvordan holder de sig i kontakt?
- ☐ Hvilken status har familiemedlemmet, søskenden eller slægtningen i EU+-landet?
- ☐ Hvad er arten af deres forhold? Hvor tætte er de?
- ☐ Hvordan var deres forhold i oprindelseslandet eller transitlandet?
- ☐ Hvad er barnets syn på den potentielle familiesammenføring?
- ☐ Er barnet villig til at blive sammenført med familiemedlemmet, søskenden eller slægtningen?
- ☐ Foreligger der dokumentation for barnets alder?

Fremsendelse af anmodninger om oplysninger med henblik på at opspore og identificere familiemedlemmer eller afhængige personer

Hvis sagsbehandleren beslutter at sende en anmodning om oplysninger til det EU+-land, hvor ansøgerens familiemedlem eller afhængige person befinder sig, bør den korrekte formular og det korrekte e-mail-emne anvendes for uledsagede mindreårige og afhængige personer. Dette vil hjælpe det anmodede EU+-land med at finde frem til disse sager og give prioritet til disse anmodninger om oplysninger. Sådanne sager bør afmærkes som hastesager, f.eks. i emnelinjen, af hensyn til prioriteringen af disse anmodninger.

Fremsendelse af en anmodning om oplysninger til et andet EU+-land bør ikke forsinke andre skridt, der kan tages for at identificere familiemedlemmer eller slægtninge fra det anmodende EU+-land. Alle sådanne skridt bør gennemføres parallelt, mens man venter på svaret fra det anmodede EU+-land.

Anmodninger om oplysninger spiller en afgørende rolle med hensyn til at opspore og identificere familiemedlemmer eller afhængige personer. Det er derfor vigtigt, at disse anmodninger behandles og besvares i tide. Når anmodningen om oplysninger modtages, bør det anmodede EU+-land give prioritet til de sager, der vedrører familier. De bør sørge for, at de ønskede oplysninger indsamles så hurtigt som muligt, og at der afgives et svar inden for den fastsatte frist.

Prioritering af anmodninger om oplysninger vedrørende familiemæssig tilknytning

Når en anmodning om oplysninger er modtaget og tildelt en sagsbehandler i det anmodede EU+-land, bør sagsbehandleren tage følgende skridt i forbindelse med konstateringen af potentiel familiemæssig tilknytning.

- Prioriter anmodninger om oplysninger vedrørende familiens enhed, navnlig for mindreårige.
- Tjek databaserne.
 - Vurder, om der er overensstemmelse mellem alle oplysninger om familiemedlemmets eller den afhængige persons lovlige ophold eller oplysninger om familiemedlem.
- Lokaliser familiemedlemmet eller den afhængige person.
 - Bekræft, om personen stadig befinder sig på området eller ej.
- Indsaml yderligere oplysninger.
 - Det anmodede EU+-land kan overveje muligheden/behovet for at afholde en personlig samtale med familiemedlemmet eller den afhængige person (der kan være tidsmæssige begrænsninger).
 - Det anmodede EU+-land kan overveje at anmode om hjælp fra organisationer, der kan hjælpe med at opspore familiemedlemmet, hvis personen ikke kan lokaliseres.
- Bekræft villighed til sammenføring.
 - Tag hensyn til familiemedlemmets privatliv: Ønsker vedkommende at blive kontaktet af ansøgeren eller myndighederne?
 - Er familiemedlemmet eller den afhængige person villig til at blive sammenført? Der kan være grunde til, at man ikke ønsker at blive kontaktet eller sammenført. Dette bør tages i betragtning, og det bør kontrolleres, hvilke oplysninger der kan deles med EU+-partnerlandet.
- Bekræft, at familiemedlemmet har forstået oplysningerne.
 - Familiemedlemmet eller den afhængige person (og ansøgeren) bør oplyses om proceduren (f.eks. for at forhindre, at de ikke afviser muligheden for familiesammenføring, fordi de frygter, at det kan få økonomiske konsekvenser for dem) i det anmodede EU+-land.

Når sagsbehandleren i det anmodende EU+-land modtager svaret på anmodningen om oplysninger, skal vedkommende fortsætte vurderingen af oplysningerne om familiemæssig tilknytning og sagsmappens fuldstændighed. Hvis det vurderes, at sagsmappen er fuldstændig, kontrolleres oplysningerne, hvorefter anmodningen om overtagelse hurtigst muligt bør sendes til det ansvarlige EU+-land.

Når anmodningen om overtagelse er sendt, og den er accepteret af det anmodede EU+-land, kan forberedelserne til overførslen begynde, således at en vellykket

familiesammenføringsproces kan afsluttes. Det er vigtigt at håndtere ansøgerens forventninger til rejsen og ankomsten til det ansvarlige EU+-land.

Prioritering i det anmodede EU+-land

Det er ikke tilstrækkeligt, at det anmodende EU+-land giver prioritet til en familiesammenføringssag. Det anmodede EU+-land bør også sikre, at familiesammenføringssager identificeres korrekt i sagsmængden og behandles behørigt.

Hvis det anmodede EU+-land ikke finder nogen – eller tilstrækkelige – oplysninger om det familiemedlem eller den afhængige person, som angiveligt befinder sig på dets område, kan myndighederne anmode om bistand fra opsporingsorganisationer eller andre interessenter, der kan hjælpe med at lokalisere personen.

Trin i familieopsporingssager ved enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

- **Screening af de henviste sager**

Screen de sager, der blev henvist til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, for at fastslå, om der er potentielle anmodninger om familiesammenføring. Tildel sagerne til uddannede medarbejdere, så de begynder at arbejde med sagerne så hurtigt som muligt.

- **Kontrol af oplysningernes fuldstændighed**

Gennemgå de tilgængelige oplysninger og fastslå, hvad der mangler. På grundlag af denne vurdering fastlægges de næste skridt (f.eks. en personlig samtale med ansøgeren, kontakt med familieopsporingsorganisationer osv.).

- **Overvågning af frister**

Når trinnene og fristerne i proceduren er fastslået, udarbejdes der en plan for behandlingen af sagen, f.eks. hvilke skridt der skal tages, inden anmodningen om overtagelse sendes.

Hvis sagen er fuldstændig, og der ikke er behov for at tage yderligere skridt, sendes en anmodning om overtagelse hurtigst muligt i betragtning af forpligtelsen til at give prioritet til familiesammenføringssager.

- **Koordinering**

Inddrag de relevante interessenter i behandlingen af en sag. Hvis ansøgeren er et barn, bør dennes repræsentant inddrages i alle faser af proceduren. Ansøgeren skal også inddrages, f.eks. for at give sit samtykke eller fremlægge dokumentation for et familiemæssigt forhold. Det kan også være nødvendigt at kontakte personalet fra modtagelsescentret fra tid til anden.

Behovet for løbende koordinering bør derfor holdes for øje og tages i betragtning ved beregning af frister.

- **Kommunikation**

Meddel ajourførte oplysninger til ansøgeren og værgeren, hvis der er tale om et barn, om deres sag.

Hold kommunikationslinjerne åbne og sørg for, at ansøgeren har adgang til oplysninger om trinnet i processen.

Resultatet af proceduren

Når en anmodning om overtagelse er modtaget, undersøger det anmodede EU+-land sagen. Dette omfatter en vurdering af alle de kendsgerninger, der er angivet i anmodningen, kontrol af oplysninger, gennemførelse af yderligere kontroller i den nationale database og bekræftelse af oplysningerne. Om nødvendigt afholdes der en samtale med familiemedlemmet eller den afhængige person.

Hvis anmodningen vedrører et uledsaget barn eller en afhængig person, bør det anmodede EU+-land også tage behørigt hensyn til personens særlige behov. Hvis der er oplysninger, der tyder på, at sammenføringen ikke er i barnets tarv, bør dette meddeles det anmodende EU+-land.

Hvis anmodningen om overtagelse accepteres, skal det anmodede EU+-land oplyse det anmodende EU+-land om, at dette er tilfældet. Det betyder, at det anmodede EU+-land er ansvarligt for behandlingen af personens ansøgning om international beskyttelse. Personen får udstedt en afgørelse om overførsel i det anmodende EU+-land og oplyses om retten til effektive retsmidler og de nærmere bestemmelser for indgivelse af en klage eller appel. Hvis der ikke indgives en klage, overføres personen til det ansvarlige EU+-land, hvor familiemedlemmet befinder sig.

Hvis anmodningen om overtagelse ikke accepteres, oplyser det anmodede EU+-land det anmodende EU+-land om årsagerne hertil i tilstrækkelige detaljer. Det anmodende EU+-land underretter personen om dennes ret til effektive retsmidler og om de nærmere bestemmelser for indgivelse af en klage eller appel, som det anmodede EU+-land har angivet i sin afvisning (se EU-Domstolens sag C-19/21 fra 2022 ⁽¹⁷⁾).

Hvis klagen eller appellen afvises, behandles ansøgningen om international beskyttelse af det EU+-land, hvor personen har registreret sin ansøgning, medmindre andre ansvarskriterier eller de diskretionære klausuler i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring gør sig gældende.

⁽¹⁷⁾ EU-Domstolens dom af 1. august 2022, *I, S mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-19/21, EU:C:2022:605. Et resumé findes i [EUAA's database over retspraksis](#). Betragtning 62 til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring lyder tilsvarende: "[f]or at sikre en effektiv beskyttelse af ansøgernes grundlæggende rettigheder til respekt for privatliv og familieliv, barnets rettigheder og beskyttelse mod umenneskelig og nedværdigende behandling som følge af en overførsel bør ansøgerne have adgang til effektive retsmidler, der er begrænset til disse rettigheder, i overensstemmelse med navnlig chartrets artikel 47 og EU-Domstolens relevante retspraksis".

Interessenter i forbindelse med familieopsporing og deres rolle i proceduren

I betragtning af kravet om at identificere og give prioritet til potentielle familiesammenføringssager så tidligt som muligt kræver familieopsporing en holistisk tilgang og inddragelse af flere interessenter undervejs. I alle faser vil ansøgeren være i kontakt med forskellige myndigheder og personale, og alle interessenter kan spille en rolle i forbindelse med familieopsporing. Dette kan indebære en vellykket lokalisering og identifikation af familiemedlemmer eller afhængige personer og en vellykket fastlæggelse af ansvar.

Nedenfor er en ikkeudtømmende liste over myndigheder eller medarbejderprofiler, der kan være i kontakt med ansøgeren og spille en rolle i forbindelse med familieopsporing. Tabellen indeholder en beskrivelse af deres rolle og noter om relevante krav. Mulighederne for at inddrage interessenter i processen kan afhænge af den organisatoriske struktur i hvert EU+-land, og denne liste er derfor vejledende. Nedenstående tabel indeholder en liste over de forskellige interessenter. Dette er eksempler på roller, der er forbundet med disse profiler. De nøjagtige roller og opgaver kan variere fra land til land.

Tabel 1. Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing

Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Ansøger og familiemedlem (eller afhængig person)	• Indlede familieopsporing ved at give oplysninger om familiemedlemmers tilstedeværelse på EU+-området. • Familiemedlemmet kan kontakte det EU+-land, hvor ansøgeren befinder sig, eller hvor familiemedlemmet skal oplyse enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring om potentiel familiesammenføring. • Familiemedlemmet skal også give samtykke til familiesammenføring. • Behov for at fremlægge oplysninger og bevismateriale.	• Skal samarbejde med myndighederne om at fremlægge oplysninger og relevant bevismateriale. • Skal give deres samtykke til at blive sammenført. • Er klar over, at de kan blive kontaktet, bedt om at deltage i en samtale eller fremsende dokumentation, at de skal følge op på sagen og være til rådighed, når de bliver bedt om det.

Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Barnets repræsentant/værge	• Lette kommunikationen mellem barnet og familiemedlemmet. • Yde støtte til genoprettelse af kontakt. • Have direkte kontakt med familiemedlemmet. • Støtte indsamlingen af relevante dokumenter og oplysninger. • Henvise sager til/identificere sager for enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring (i nogle lande). • Spille en stærk rolle med hensyn til at støtte vurderingen af barnets tarv.	• Uddannet til at arbejde med børn. • Være ansvarlig for et forholdsmæssigt antal børn og højst 30 børn på én gang. • Hvor det er muligt, bør det kontrolleres, om repræsentanten har tid og kapacitet til at påtage sig rollen. En person, der ikke har tid og kapacitet, bør ikke udpeges som repræsentant for barnet.
Registreringspersonale	• Ansvarlig for registrering af ansøgerens personoplysninger. Kan indsamle relevante oplysninger. • Give oplysninger til ansøgeren. • Støtte familieopsporing ved at udlevere familieopsporingsformularen. • Påtegne potentielle familiesammenføringssager og henvise dem til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. • Afholde den personlige samtale med ansøgeren.	• Der skal sikres tilstrækkelig kapacitet til at udføre de opgaver, der er forbundet med familieopsporing. • Uddannet og forsynet med relevant vejledning.

Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Personalet i enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	• Afholde den personlige samtale med ansøgeren. • Indsamle oplysninger om ansøgerens situation • Fastlægge, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. • Foretage en evaluering af det tilgængelige bevismateriale og de foreliggende oplysninger. • Tage højde for en afsluttet vurdering af barnets tarv, inden der sendes en anmodning eller et svar til det andet EU+-land, eller inden overførslen tilrettelægges. • Koordinere opsporingsprocessen. • Føre tilsyn med formidlingen af oplysninger og afholde en samtale. • Samarbejde med andre EU+-lande. • Samarbejde med alle involverede interessenter. • Støtte andre interessenter (registrering, politi osv.).	• Der skal sikres tilstrækkelig kapacitet til at udføre de opgaver, der er forbundet med familieopsporing. • Uddannet og forsynet med vejledning. • Fastlægge interne retningslinjer vedrørende enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyrings rolle i forbindelse med opsporing, f.eks. for at fastlægge omfanget af enhedens indsats for at opspore familiemedlemmer (kontakt til familiemedlemmer, hvilke databaser der skal tjekkes, og hvilke organisationer enheden skal samarbejde med). • "Udfylde hullerne" i processen.

Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
NGO'er eller opsporings- og støtteorganisationer	• Bidrage til indsamling af dokumenter og oplysninger. • Føre tilsyn med henvisningen til enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring (i nogle EU+-lande). • Støtte familieopsporing ved hjælp af databaser (f.eks. Røde Kors) og udveksle oplysninger mellem de forskellige organisationer i EU+-landene, hvor det er muligt. • Samarbejde med enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring eller andre myndigheder om at søge efter familiemedlemmer. • Uddanne relevante myndigheder i opsporing (f.eks. modtagelsespersonale, registreringspersonale eller andet, alt efter hvad der er relevant). • Støtte formidling af oplysninger til ansøgere for at tilskynde ansøgeren til at anvende proceduren omhandlet i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og forklare, hvordan den indledes, og hvad der er behov for. • Yde juridisk rådgivning til ansøgere (i nogle lande).	

Interessenter med en vigtig rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Forbindelsesofficerer inden for de besluttende myndigheder	• Bidrage til at strømline anmodningerne om oplysninger. • Påtegne hastesager. • Lette hurtig behandling af hastesager. • Bidrage til at afklare misforståelser. • Mediere mellem de to myndigheder. • Opfordre EU+-landet til at reagere på eller efterforske sager, der verserer i lang tid. • Give generelle oplysninger om EU+-landets procedurer og udvikling til partnerlandet, når det er nødvendigt. • Støtte indhentningen af oplysninger i komplekse sager.	

Tabel 2. Interessenter med en begrænset rolle i forbindelse med familieopsporing

Interessenter med en begrænset rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Politi (udlændinge- eller grænsepolitiet kan også være registreringspersonale)	• Ansvarlig for identifikationen af ansøgeren. • Hvis ansøgeren er frihedsberøvet, kan det være kontakt-/referencepunktet. • Kan indsamle alle tilgængelige dokumenter. • Kan give oplysninger om et familiemedlems potentielle sikkerhedsrisici, som kan være relevante for vurderingen af barnets tarv. • Foretage sikkerhedskontrol af familiemedlemmet (i nogle lande). • Kan kontrollere dokumenter.	

Interessenter med en begrænset rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Juridisk repræsentant for en voksen ansøger	• Rådgive sagsøgeren om muligheden for sammenføring, processen og kravet om at udtrykke villighed med hensyn til at blive sammenført. • Yde støtte til genoprettelse af kontakt til familiemedlemmet. • Kan have direkte kontakt med referencepersonen, familiemedlemmet. • Støtte indsamlingen af relevante dokumenter og oplysninger. • Lette ansøgerens kontakt med myndighederne. • Kan henvise sager til/ identificere sager for enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring (i nogle lande). • Være det link, der forbinder ansøgeren og enheden i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.	• Have kapacitet til at påtage sig rollen for at undgå, at en juridisk repræsentant er ansvarlig for for mange personer. Hvis det er muligt, bør det kontrolleres, om den juridiske repræsentant har tid og kapacitet til at påtage sig rollen.
Socialcentre	• Deltage i vurderingen af barnets tarv. • Kan være involveret i evalueringen af slægtnings evne til at tage sig af den mindreårige. • Kan inddrages i opsporingen af familiemedlemmet/kan kontaktes af familiemedlemmet.	
Ungdomsdomstol eller offentlig anklager	• Føre tilsyn med udnævnelsen af en værge. • Udføre kvalitetsovervågning af værgemålsordningen. • Føre tilsyn med barnets tarv. • Kan have det sidste ord ved fastlæggelsen af barnets tarv før anmodningen og inden overførslen.	

Interessenter med en begrænset rolle i forbindelse med familieopsporing	Rolle i familieopsporing	Krav
Dokumenteksperter eller retsmedicinske eksperter	• Kan kontrollere dokumenters og bevismaterialers ægthed. • Kan kontrollere medicinske oplysninger.	
Oversættere	• Oversætte modtagne dokumenter.	

Familieopsporingsorganisationer i EU+-landene

EU+-lande kan anmode organisationer om at opspore, lokalisere eller identificere en ansøgers familiemedlemmer i et EU+-land. Sådanne organisationers tjenester kan være uvurderlige med hensyn til at finde familiemedlemmet og sammenføre dem med ansøgeren så hurtigt som muligt. I de fleste tilfælde anvender disse organisationer også familieopsporingsformularer (f. eks. dem, der bruges af Røde Kors), der er mere omfattende. Disse formularer anvendes typisk til humanitære formål for at give personer mulighed for at få kendskab til deres families tilholdssted, uden at de er omfattet af administrative procedurer eller procedurer for fastlæggelse af ansvar. Disse opsporingsorganisationer kan kun indlede opsporing med ansøgerens samtykke og kun til humanitære formål, der rækker ud over familiesammenføring.

Ansøgere om international beskyttelse har ret til at anmode om tjenester fra familieopsporingsorganisationer. EU+-landenes myndigheder er forpligtet til at oplyse ansøgeren om denne ret, og de bør lette ansøgerens adgang til sådanne organisationer.

Flere organisationer er aktivt involveret i familieopsporing i Europa. I 2023 blev EUAA's henstillinger om familiesammenføring inden for rammerne af Dublinproceduren ⁽¹⁸⁾ udarbejdet. Som bilag til denne publikation blev EU+-landene anmodet om at give oplysninger om de opsporingsorganisationer, som de samarbejder med i Dublinsager i deres lande ⁽¹⁹⁾. De landespecifikke foldere indeholder specifikke oplysninger om listen over NGO'er og andre organisationer, der er eller kan være involveret i familiesammenføring (). Listen kan deles med ansøgeren og/eller andre EU+-lande for at støtte ansøgerens adgang til opsporingstjenester. Disse foldere kan downloades og udleveres til ansøgeren for at oplyse dem om de opsporingsorganisationer, der kan kontaktes for at støtte søgningen efter familiemedlemmer.

⁽¹⁸⁾ EUAA, [Recommendations on Family Reunification within the Dublin Procedure](#), september 2023.

⁽¹⁹⁾ Gennem "Member Area" kan Dublinenhederne få adgang til listerne over organisationer, der kan kontaktes med henblik på bistand til familieopsporing.

Figur 7. Eksempel på skema for familieopsporingsorganisation – Østrig, 2023

RECOMMENDATIONS ON FAMILY REUNIFICATION – ANNEX II: LIST OF FAMILY TRACING ORGANISATIONS

AUSTRIA

 Below is a list of organisations that can support family tracing in the EU+ countries. These organisations are recommended by the Dublin Unit because they cooperate with them regularly.

These organisations can be contacted to facilitate family tracing and to speed up the collection of relevant information.

Cooperation on family tracing

 The Federal Office cooperates with the **Federal Agency for Reception and Support Services** in matters of family tracing. Furthermore the **Red Cross in Austria** also conducts family tracing.

Contact details

Name of organisation: Federal Agency for Reception and Support Services
Website: www.bbu.gv.at
Email address: rks.traiskirchen@bbu.gv.at
Phone number: +43 8 008 08 005

Name of organisation: Red Cross Austria
Website: <https://www.rotekreuz.at/ich-brauche-hilfe/erestoring-family-links>
Email: tracing@rotekreuz.at
Number: +43 1 589 00 126; +43 1 589 00 127

Den Europæiske Unions
Publikationskontor

